Nr. 6. **Wtorek, 10 Stycznia 1893.** **Rok 83.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany„ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej“ kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 złr. **pocztą 16**; złr. półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., **pocztą 8 złr.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 złr., **pocztą 4 złr.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., **pocztą 1 złr. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćroczn 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

W dziale fejletonowym *Gazety Lwowskiej*, jak dotychczas tak i w roku 1893 zamieszczać będziemy oryginalne powieści, nowele i obrazki z przeszłości, pierwszorzędnych autorów, których współpracownictwo staraliśmy się pozyskać

W roku 1893 drukować będziemy utwory: Elizy Orzeszkowej, Waleryi Marrené, Klemensa Junoszy, Estei, J. Łętowskiego, Abgara Sołtana i w. i.

W szeregu stałych współpracowników *Gazety Lwowskiej* w dziale feljetonowym pozostają: Alces (baronowa Hagen), dr. Antoni J., Nagoda, Sewer, A. Wilczyński, Jan Zacharyasiewicz i t. d. i t. d.

Dla „Przewodnika“ pozyskaliśmy cały szereg prac historycznych i literackich.

Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego **„Tygodnika Ilustrowanego“** *zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą piękne to pismo, celujące tak doborem treści literackiej jak i artystyczną wartością działu ilustracyjnego, po cenie znacznie zniżonej.*

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1893 r. warszawski **„Tygodnik Ilustrowany“**, po następującej cenie:

We Lwowie:	rocznie	10 zł.	— ct.
	półrocznie	5 „	— „
	kwartalnie	2 „	50 „
	miesięcznie	— „	84 „
Na prowincyi:	rocznie	12 zł.	60 ct.
	półrocznie	6 „	30 „
	kwartalnie	3 „	15 „
	miesięcznie	1 „	5 „

Jakkolwiek cena prenumeracyjna *Gazety Lwowskiej* jest niezwykle niska, to wszakże czyniąc zadość licznym żądaniom, oświadczamy, *że dla pp. nauczycieli i zarządów szkół ludowych chętnie czynimy ustępstwo i zniżamy cenę prenumeracyjną* na **12 złr.** rocznie z przesyłką pocztową. Prenumerata ta składana być może półrocznie, kwartalnie lub miesięcznie.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z dnia 3 tycznia b. r. nadać najmił ściwiej członkowi wielkiej kapituły zakonu: „Hoch- und Deutschmeisterthum“, dr. Gastonowi hrabiemu Pöttickh von Pettenegg, godność tajnego ra cy, z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 3 stycznia b. r. nadać najmiłościwiej nadzorcy więzienia przy lwowskim sądzie krajowym, Dominikowi Magnowskiemu, przy sposobności przeniesienia go na własną jego prośbę, w stan stałego spoczynku, srebrny krzyż zasługi.

Pan Minister sprawiedliwości zamianował adjunkta przy zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie, Bazylego Hołubca, kontrolorem zakładu karnego dla mężczyzn w Wiśniczu.

Pan Minister wyznań i oświaty zamianował skryptora w Bibliotece uniwersyteckiej we Lwowie, dr. Fryderyka Papée'go kustoszem, amanuenta dr. Zdzisława Hordyńskiego skryptorem, i prowizorycznego amanuenta dr. Bolesława Mańkowskiego amanuentem w tejże Bibliotece uniwersyteckiej.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 stycznia.

Cała Francya, a z Francyą cała Europa, oczekują jutrzejszego dnia z pewnym niepokojem: jutro to mają być ponownie otwarte dla reprezentantów francuskiego narodu podwoje pałacu Bourbońskiego i na jutro zapowiedzieli anarchiści i socyaliści francuscy swoje demonstracye. Niebezpieczeństwo, jakiem zapowiedź tych demonstracyj zdawała się grozić w pierwszej chwili porządkowi rzeczy we Francyi, obecnie się wprawdzie zmniejszyło, — zarówno bowiem przedsięwzięte przez rząd francuski środki ostrożności, jak także aresztowanie anarchisty Pemjean'a, autora okrzyku: „Marsz na pałac bourboński!“ tudzież dwóch innych organizatorów anarchii: Etievant'a i Zevacco, mogą im skutecznie zapobiedz — ale, nawet w tym wypadku, gdyby do demonstracyj w dniu 10 b. m. w Paryżu i w ogóle we Francyi wcale nie przyszło, położenie rzeczy nie stanie się tam lepszem, a nad Francyą zawsze ciężyć będzie groza anarchii, tem poważniejsza, iż nie wiadomo, kiedy wybuchnie. Panika, która zapanowała w Paryżu na pierwszą wiadomość o zamierzonych demonstracyach anarchistycznych, dzisiaj znacznie się uspokoiła, a nadzieja, iż w łonie socyalistycznego obozu powstaną na nowo spory pomiędzy poszczególnemi stronnictwami partyi „rycerzy przyszłości“, napełniła obywateli Francyi pewną otuchą w spokojną przyszłość najbliższą, — zdaje się jednak, że jest to do pewnego stopnia rachunek bez gospodarza, doświadczenie bowiem ze sprawą bezrobocia w Carmaux, która takie zamieszanie rzuciła w sfery rządzące, w parlament i w opinię publiczną we Francyi, powinnoby nauczyć Francuzów, iż nie dobra to rzecz zbyt nisko cenić niebezpie-

---

6)

JESTEM.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

II.

(Ciąg dalszy).

— Muszę — dorzucił baron — dziś jeszcze wyjeżdżać do Wiednia, zatrzymałem się tylko na chwilę w Monachium dla odwiedzenia.... tych pań.... Ale, ale! przerwał sobie nagle, spozierając na zegarek. Ja, doprawdy, zagadałem się, a na mnie już czas...

— Ależ, baronie, — wtrąciła pani Woryska — przecież zostaniesz z nami na obiedzie....

— Nie, nie mogę.... absolutnie nie mogę.... — mówił baron, wstając rzeźko i z kapeluszem w ręku, zbliżając się do gospodyni domu. — Wierz mi.... konieczność! Tu muszę jeszcze załatwić różne sprawy. W tej chwili mam *rendez-vous* z szefem jednej firmy bankowej, bardzo ważne. Konferencya zabierze nam dość czasu.... Wpadnę tylko do jakiej restauracyi przekąsić i na kolej.... Nie mogę.... absolutnie nie mogę!

Pani Woryska, wstając z kanapy miała niezadowoloną minę.

— Przecież sądziłam.... — zaczęła.

— Absolutnie nie mogę! — powtarzał baron, ściskając jej rękę i odprowadzając nieco dalej.

— Bądź bez obawy, — mówił półgłosem, tak wszakże, iż Orecki, na którego baron mało zresztą zwracał uwagi, pomimowoli każde słowo słyszeć musiał, — to coś mi mówiła załatwię wszystko.... Z Wiednia nadeszlę. Pomiętajcie tylko, gdy Stefan Lesz zyc przyjedzie, przyjąć go dobrze.... Niech Jania nie kaprysi. Człowiek przyzwoity, dobry, bogaty.... W dzisiejszych czasach to rzadkość...

Odeszli dalej i rozmawiali jeszcze chwilę ale już tak cicho, że August słyszał tylko szmer, nie chwytając słów.

Pani Woryska mówiła teraz, a baron patrzył zamglonemi oczyma przed siebie i potakiwał ciągle, jakby chciał co rychlej skończyć. Uśmiechu nie miał w tej chwili na twarzy — wyglądał staro.

— Dobrze.... dobrze.... — powtórzył. I odchodząc od pani Woryskiej, zbliżył się do Janiny, która usunęła się teraz nieco dalej, ku framudze okna.

— Bądź zdrowa Janiu.... panno Janino — poprawił się baron. — Niebawem przybędzie tu p. Leszczyc. Spodziewam się, że go przyjmiesz dobrze.

Nie odpowiedziała ani słowa. Sztywnym ruchem podała baronowi rękę.

On też, znając snadź charakter Janiny, nie nalegał wcale.

— Uczynisz jak zechcesz — rzekł. I odszedł zbliżając się znowu do gospodyni domu, której rękę ucałował na pożegnanie.

W tej chwili był znów zwinny, szybki, młodzieńczy w ruchach, a oczy, które w czasie kilku słów wymówionych do Janiny, miały jakieś błyski niechęci czy gniewu, dobywające się z po za mgły apatycznej, która je zasnuwała, wróciły do zwykłego wyrazu.

Z uśmiechem podał Oreckiemu rękę.

— Niezmiernie żałuję, że nie będę miał tym razem sposobności oglądania dzieł pańskiego pędzla, o których tyle słyszałem....

August, podobnie jak Janina, nie odrzekł nic. Ukłonił się, odpowiadając tylko zimnym uściskiem dłoni.

Marewicz wyszedł, za nim podążyła do przedpokoju pani Woryska. August i Janina zostali sami. Ona ukryta we framudze okna, on z kapeluszem w ręku, myślący w tej chwili nad tem, jakky się ztąd co rychlej wydostać.

Zwolna zbliżał się ku niej, zimny, zdecydowany przerwać stanowczo tą sytuacyę nad wyraz przykrą.

I naraz spotkał się z jej wejrzeniem utkwionem w siebie, — wejrzeniem, jakby łzą przymglonem, głęboko smutnem, które łącząc się z całym wyrazem twarzy, zbladłej, zmienionej, przeniknęło go do głębi duszy niewymownem współczuciem.

— Odchodzisz pan już.... przemówiła spokojnym głosem, brzmiącym matowo, bez owego srebrzystego dźwięku, który od wczoraj brzmiał jeszcze w duszy Augusta. — Odchodzisz pan już?... powtórzyła. —

I prostując się, wstrząsnęła ramionami, jakby ciężkie brzemię z nich strącić chciała.

Podała mu rękę. I podnosząc raz jeszcze na niego wzrok, w którym obok smutku przejawiał się niepokój i jakby wahanie:

Będziesz pan jutro w Pinakotece.... będziesz? spytała cicho, niepewnie.

On ujął jej dłoń zimną, jakby zesztywniałą nagle pod wpływem wewnętrznego wzruszenia, i ogarniając całą jej postać, ciepłem, współczującem spojrzeniem:

— Będę.... odrzekł również szeptem, ale stanowczo.

Nic zatrzymywała go wcale. On też nie czekał na to; wszelkie nawet usiłowanie zatrzymania go w tej chwili, byłoby go zadrasnęło mocno, odsunęło może na zawsze.

Bez słów porozumieli się z sobą i zrozumieli.

Oboje mówili urywanemi słowami i szeptem, mimowolnie czując, że w tym domu i w takiem otoczeniu dla ich rozmowy głośnej, szczerej i dla ich uczuć nieskażonych dotąd niczem, nie mogło być miejsca.... Pełzać one tu musiały i przemykać się chyłkiem, ukradkiem, szeptem, zduszone w tej atmosferze perfum pani Woryskiej....

Wychodząc, w progu salonu, spotkał się z nią August i pożegnał.

— Mam nadzieję, że pan nie zechce o nas zapominać.... wycedziła przez zęby.

Orecki odpowiedział suchą obietnicą i czem prędzej umykał. Na progu obrócił się raz jeszcze. I zdało mu się, że przez drzwi otwarte, w głębi salonu, dostrzega jeszcze Janinę, stojącą zawsze na tem samem miejscu, i patrzącą na niego smutnemi oczyma.... Jakaś grobowa cisza panowała teraz w tem mieszkaniu, które przed chwilą zapełniały szepty, tajone i jawne gniewy — waśnie i nieporozumienia, wyrosłe na gruncie dawnych zapałów i namiętności.

Z tem wrażeniem ciszy żałobnej schodził August ze schodów.

Smutek Janiny padł cieniem na jego duszę. Ani przechadzka po mieście, ani wesoła wieczorem biesiada w gronie kolegów, nie zdołały rozproszyć tego wrażenia. Było ono nawet silniejsze niż wczorajsze, odniesione z pustej, wesołej z nią rozmowy, — a raczej może dla tego tak silne, że na tem pierwszem wrażeniu zaszczepione. Wczoraj jednak, po chwili refleksyi, zaczęły mu przychodzić wątpliwości i obawy. Wczoraj lękał się Janiny, potępiał ją niemal, — dziś litował się nad jej losem, podziwiał siłę panowania nad sobą, domyślał się całego ogromu jej niedoli i był gotów spieszyć jej z pomocą.

Ale w jaki sposób? Nad tem nie zastanawiał się jeszcze, nie układał żadnych planów, nie badał ani swego serca, ani sumienia, nie pytał się nawet lękliwie: czy można brnąć dalej w to uczucie, które go ogarniało, — lecz bez walki oddawał się myśli, że ją obaczy jutro, że będzie mógł z nią mówić bez świadków, swobodnie, wesoło, że posłyszy jej śmiech dźwięczny, srebrzysty i w duszę wchłonie ogień, tryskający z jej czarnych oczu....

Nazajutrz wcześniej niż zwykle był w Pinokotece.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Adam Krechowiecki.

czeństwo pewne dla tego, iż stało się ono mniej bezpośredniem, że chwilowo usunęło się na plan dalszy.

Socyaliści francuscy w odpowiedzi na enuncyacyę rządu, iż użyje wszystkich środków, aby zapobiedz demonstracyom w dniu 10 b. m., oświadczyli w istocie, z pewną — co prawda — ironią, iż nie zrobią rządowi tej przyjemności, by mieli teraz wywołać rozruchy i w ten sposób odwrócić uwagę publiczną od skandalu panamskiego, który w tak wysokim stopniu jest wodą na ich młyn. Jeden z ich przywodców, J. Guesde, powiedział nawet któremuś z interviewujących go publicystów francuskich: „Po co mielibyśmy obecnie posługiwać się rewolucyjnymi środkami? Teraz czynią to wasze legalne urządzenia, wy sami walczycie dla naszej sprawy; bylibyśmy niemądrymi, gdybyśmy popsuli te widoki, jakie daje nam rozwój wypadków“. Lecz właśnie w tej gotowości socyalistów, by nie powstrzymywać naturalnego biegu obecnych wypadków politycznych, t. j. rozwoju panamskiego skandalu, tkwi dla Francyi najsilniejsza groźba, najpoważniejsza przestroga. Ostatnia to chwila, w której Francya może jeszcze powstrzymać rozwój ujemnych skutków sprawy panamskiej; — jeżeli tego stronnictwa polityczne zaniechają uczynić teraz, jeżeli z tą samą co dotychczas zawziętością uganiać się będą za sensacyjnemi odkryciami, któreby zdolne były podkopać znaczenie przeciwnego stronnictwa: nie zarobią na tem ani republikanie, ani monarchiści, lecz jedynie — zwolennicy przewrotu.

Jeden z głównych sprawców tego, iż t. zw. skandal panamski, przybrał obecnie tak olbrzymie rozmiary, były prefekt policyi francuskiej, p. Andrieux, ów, który od chwili, gdy sprawa panamska pojawiła się na horyzoncie politycznego życia Francyi, ze zbrodniczą rozkoszą sączy codziennie po kilka kropli zatrutego jadu, codziennie „odkrywa“ po kilka nowych szczegółów z tajemnic panamskich, — odpowiedział onegdaj na wezwanie p. Magnarda, aby dla zakończenia skandalu panamskiego wymienił od razu wszystkich przekupionych, oświadczeniem, iż nie myśli tego czynić, bo po sprawie panamskiej przyjdą po kolei inne sprawy, równie sensacyjne jak ona, — sprawa mianowicie przekupstw w dostawach wojskowych, sprawa układów z wielkiemi towarzystwami w kwestyi konwersyi tunetańskich obligacyj, wykupna kolei żelaznych, oraz tworzenia sieci kolei państwowych.... P. Andrieux sądzi, że wtedy dopiero zdoła zniszczyć dzisiejszy oportunistyczny system rządów we Francyi, gdy wytoczy tę całą seryę skandalów! Oby tylko on i ci, którzy podobnie jak on myślą, nie przeliczyli się; cała ta serya zapowiedzianych odkryć zdolna jest obalić nietylko oportunistów, lecz i ich przeciwników, a stara maksyma łacińska: *Duobus litigantibus tertius gaudet*, dobrą zawiera przestrogę.

Zwolennicy przewrotu we Francyi czekają tylko na to, a fakt, iż się zorganizowali, że porzuciwszy partyjne sprzeczności, w ostatni czwartek minionego roku połączyli się w *Maison du peuple* na Montmartre w Paryżu w jednolitą całość, że wytknęli sobie cel jasny: komunę, niech będzie w dniu jutrzejszym przestrogą dla Francyi i zbierającego się na nową sesyę jej parlamentu w tym nawet wypadku, gdyby obawa demonstracyj anarchistycznych na razie zawiodła.

Jubileusz
P. Prezesa Ministrów hr. Taaffego.

Czytamy we *Fremdenblacie:*

Nowa Presse doniosła, że wszyscy Namiestnicy i Prezydenci krajów przybywają obecnie do Wiednia, aby P. Prezesowi Ministrów hr. Taaffemu złożyć życzenia z powodu jubileuszu Jego czterdziestoletniej służby państwowej, który upłynął w minionym roku. Rzecz ma się tak w istocie, iż P. Prezes Ministrów ukończył we wrześniu minionego roku lat czterdzieści od chwili wstąpienia do służby państwowej. Przy tej sposobności wyrazili niektórzy Szefowie poszczególnych Rządów krajowych zamiar, by J. E. P. Prezesowi Ministrów złożyć wspólnie życzenia w tym dniu, tak pełnym znaczenia i wspomnień. Hr. Taaffe nie był jednak nigdy szczególnym zwolennikiem uroczystości jubileuszowych i ustępował im, o ile mógł, zawsze jak najchętniej z drogi. Kazał przeto szefom Rządów krajowych podziękować serdecznie za ich przyjazne zamiary, nie zgodził się jednakowoż na gremialne złożenie Mu życzeń. Natomiast polecił im P. Prezes Ministrów oświadczyć, że sprawiłoby Mu to radość, gdyby przy sposobności corocznych przedstawień się u Najjaśniejszego Pana i u Członków Najwyższego Dworu zechcieli hr. Taaffemu także uczynić tę przyjemność i odwiedzili Go. Ponieważ poszczególni Namiestnicy i Prezydenci krajów coroczne swe audyencye u Najj. Pana i dowody czci dla Najd. Arcyksiążąt składają zwykle w czasie około Nowego Roku, przeto skorzystali z tej sposobności obecnie, by przyjąć zaproszenie Prezesa Ministrów hr. Taaffego i złożyć także Jemu swoje życzenia. Jakiej ostrożności ze strony P. hr. Taaffego dowodem było to, że w minionym roku równie grzecznie jak przyjaźnie odmówił urządzenia jakiejkolwiek uroczystości jubileuszowej, przekona o tem jeden rzut oka na szematyzm państwowy. P. Prezes Ministrów był w tem niebezpieczeństwie, iż w roku poprzednim byłby musiał pięć razy obchodzić jubileusz. W jesieni z. r. minęło lat 40 od chwili, w której hr. Taaffe rozpoczął tyle chlubną karyerę w służbie państwowej, ale minęło równocześnie w zeszłym roku 25 lat, jak został mianowany Ministrem spraw wewnętrznych (7 marca 1867), 25 lat jak został mianowany tajnym radcą (1 marca 1867), 25 lat jak otrzymał wielką wstęgę orderu Leopolda (1867) i 25 lat jak po raz pierwszy objął przewodnictwo w Radzie Ministrów. W dniu 27 stycznia 1867 został hr. Taaffe mianowany przez Najj. Pana zastępcą Prezesa Ministrów. Żaden jubileusz, to lepiej niż pięć, myślał widocznie P. Prezes Ministrów i nie zgodził się, z całą zresztą wdzięcznością, na proponowane w minionym roku, uroczyste gratulacye. Osobistości na takiem stanowisku i mające za sobą taką przeszłość, jak hr. Taaffe, z wdzięcznością wprawdzie przyjmują od swych przyjaciół objawy cichego uznania, ale głośną o tem mowę pozostawiają historyi.

Sprawy krajowe.

(Program użycia subwencyj krajowych na podniesienie chowu bydła rogatego).

(Ciąg dalszy).

2. Dostarczanie rozpłodników gminom wiejskim.

Już w obecnej dobie spotkać można dosyć miejscowości, szczególniej w podgórskich powiatach — gdzie zamiłowanie do lepszej hodowli pomiędzy mniejszymi rolnikami nie należy do wyjątków, albowiem wychowane przez nich bydło, ulepszone zostało wpływem istniejących już w pobliżu obór zarodowych pół lub pełnej krwi — jak przekonać o tem mogą każdego okolice Kamiennej, Bukowa, Mycowa, Zarszyna, Firlejówki, Krasnego i t. d.

W takich miejscowościach komitet dawać będzie buhaje pełnej krwi, pewnemu gronu lepszych hodowców mniejszej własności pod warunkami analogicznymi choć nieco zmienionymi — jakie obowiązują obory zarodowe pół i pełnej krwi u większych hodowców; a tym sposobem prędko powstaną również gminy chowające bydło rozpłodowe, dla celu i użytków gmin wiejskich, (które niedługo będą zniewolone zaopatrzyć się w odpowiedniego stałego buhaja).

Materyał żeński wybrany przez komitet w tych gminach, musi być popiętnowany i zaraz zaciągnięty w księgi rodowodowe. Buhaj pełnej krwi umieszczony w takiej gminie pokrywać będzie wyłącznie zapisany i opiętnowany materyał żeński.

Na takie więc dostarczanie gminom wiejskim poprawnych buhajów, celem zwiększenia produkcyi buhajów w gospodarstwach mniejszych, które rozporządzają poprawniejszym już materyałem żeńskim — komitet wyznacza z hodowlanych subwencyi państwowych i krajowych roczną kwotę 1000 zł.

3. Dostarczanie poprawnych krów wzorowym hodowcom mniejszej własności.

W gminach, w których jeszcze wyżej posunięta jest hodowla pomiędzy włościanami, okazało się nader zbawiennem dostarczanie zapobiegliwym gospodarzom krów poprawniejszych. — Przez co wytwarza się powoli okazy doborowego bydła, zakreślające swoim dobrym wpływem coraz szersze kręgi, w których zwiększa się zamiłowanie do należytej hodowli bydła, a nadto urabiają się tamże miejscowości zbytu materyału rozpłodowego. Posiadamy bowiem dziś poszczególne gminy wiejskie, w których Komitet udzieliwszy tamtejszym hodowcom poprawny materyał żeński, doprowadził obecnie do produkcyi materyału rozpłodowego, zasilającego obory nawet większych hodowców.

Tacy hodowcy oddają w pewnym zastrzeżonym terminie jedną sztukę przychowku od każdej otrzymanej krowy w oznaczonym wieku, przezco komitet stale utrzymuje poprawny materyał rozpłodowy i jest w możności udzielać go pod tymi samymi warunkami, coraz to innym włościańskim hodowcom. I w ten także sposób komitet uzyska doborowy materyał rozpłodowy w krótkim czasie, a zachęcony już kilku świetnymi rezultatami z rozdawania takich krów poprawnych, postanawia komitet co roku w coraz to innych gminach rozdawać około 6 krów poprawnych, na co użyć wypadnie rocznie kwotę 2.000 zł.

4. Utrzymywanie i zakładanie stacyi subwencyjnych i subwencyonowanych

Stacye subwencyjne i subwencyonowane przy obecnych u nas stosunkach, mają prawie to samo znaczenie w swoich rezultatach, co stacye buhajów licencyonowanych gminnych, od wielu lat zaprowadzone w innych krajach koronnych.

Nietylko w Austryi, ale jeszcze wcześniej w państwach zachodnich stacye podobne oddały w zakresie chowu bydła rogatego znakomite usługi. Południowa Bawarya, Badeńskie, dawne Nassauskie, Wirtembergia osiągnęły zdumiewające rezultaty przy pomocy stacyi i buhajów gminnych — a nawet z czasem i po dłuższej i rozumnej pracy, wytworzyły sobie nowe odmiany swojskiego bydła poprawionego przeważnie buhajami Simenthalskimi.

U nas stacye subwencyjne i subwencyonowane, od dłuższego czasu wprowadzone i dozorowane przez komitet gal. Towarzystwa gospodarskiego polepszyły w wielu okolicach znacznie jakość bydła włościańskiego. Jak długo trwać będą te ulgi okresu przejściowego z „ustawy o licencyonowaniu i utrzymyaniu buhajów gminnych“, tak długo podobnych stacyj ograniczać nie można, a nawet przeciwnie w pierwszych latach większą ich liczbę należy utrzymywać.

Wypadnie więc komitetowi w dalszym ciągu utrzymywać istniejące stacye subwencyjne i subwencyonowane, a oprócz tego kreować jedne i drugie w miejscowościach najpotrzebniejszych, póki ustawa o licencyonowaniu i utrzymywaniu buhajów gminnych nie wejdzie w zastosowanie w całym kraju.

Stacyi „subwencyjnych“ komitet posiada 29, i chce podnieść ich liczbę do 35. Tu komitet nie może w żaden sposób ściślej oznaczyć sposobu zużycia przeznaczonej na ten cel kwoty, albowiem wysokość wydatku będzie zawisłą od ceny buhajów zakupić się mających, a nadto i od okoliczności, które nie dadzą się naprzód ani przewidzieć ani obliczyć. Okolicznościami temi są: wysokość sum wpływających ze sprzedaży niezdolnych już do rozpłodu bohajów subwencyjnych; czas nieobliczalny, dokładnie, jak długo taki buhaj subwencyjny funkcyonować

---

13)

RZADKI PTAK.

(Ciąg dalszy)

Robert siedział pochylony, trzymając ciągle książkę w ręku. Usta zaciśnięte z drwiącym wyrazem, fałd pomiędzy brwiami, świadczył o walce wewnętrznej, która się w nim toczyła, a którą chciał opanować.

— Zapominasz Tereso, — rzekł, — że nie jesteśmy sami. Podobne dzieciństwa nie mogą zajmować obcego człowieka.

— Ależ daruje pan! — zawołał Klaudyusz, powstając. To, co pani mówi, jest śliczne.

— Być może, — rzekł pan de Kérédol, z tą samą niewzruszoną krwią zimną, ale zdawało mi się, że pan lubuje się w historyi naturalnej, a to jest — astronomia.

Klaudyusz, który nie tak łatwo pozbywał się dobrego humoru, zaczął się śmiać.

— Widocznie — rzekł pan Maldonne, wstając, mój szwagier radby czytać dalej.

— Ja? ależ nie mówiłem wcale....

— Nie, ale myślałeś. A więc czytaj mój drogi! My wychodzimy, i wcale wam zazdrościć nie będziemy, bo wieczór dziś cudowny.

— Za wcześnie pan nas opuszcza, — rzekła pani Maldonne do Klaudyusza — zaprotestowałabym przeciw temu, gdyby nie to, że mój mąż pana dla siebie zabiera.

Wielkie, szeroko otwarte i ku Klaudyuszowi zwrócone oczy Teresy także żal wyrażały, ale nic nie powiedziała: ukłoniła się tylko uprzejmie, gdy Klaudyusz ją żegnał, i patrzyła, dopóki nie zniknął za drzwiami ten młody porucznik rezerwy, który podzielał jej achwyty nad „Gwiazdami“ Daudeta.

Klaudyusz bardzo zimno skłonił się p. de Kérédol, i znalazł się wkrótce wraz z panem Maldonne w ogrodzie.

— Trochę dziwak, mój szwagier, nieprawdaż? — zagadnął pan Maldonne.

— O mój Boże! — Odrzekł Klaudyusz. — Tylu ludzi nie lubi, by im przerywano zwykły tryb życia!

— Otóż to właśnie! Robert ma zamiłowanie do opowieści, historyj, bajek, czytania głośnego, i gniewa go to, gdy mu przerywają.... Zresztą najlepszy człowiek, wierzaj mi pan, przywiązany do nas, serdeczny....

Tak rozmawiając, weszli oba w aleję, przecinającą ogród na dwie części. Zmrok zapadł, i chłodniej się robić zaczynało; w powietrzu rozchodziła się woń kwiatów i ziemi, wygrzanej promieniami słońca przez dzień cały. Przechadzali się wolnym krokiem po alei, zajęci rozmową. Pan Maldonne, jako naturalista, kochał przyrodę, rośliny, kwiaty, a Klaudyusz cieszył się, że gusta mają podobne.

Za każdym razem, gdy zwracali się na końcu alei, w głębi ogrodu, Klaudyusz dostrzegał w dali dom, w zmroku. Widział także migocące światełko, jakby świecy, w jednem z okien. Może to było okno Teresy? może wychylała się z tego okna, otoczonego wijącemi roślinami?

Długo jeszcze rozmawiali, nie wychodząc z jednej alei. Nareszcie, gdy po raz może dwudziesty znaleźli się na krańcu ogrodu, zawracając napowrót, Klaudyusz, spojrzawszy, nie ujrzał już światełka w oknie. Natychmiast też historya, której słuchał, straciła cały interes dla niego; chłód nocy go schwycił i ogród wydał mu się wielką pustynią. Nie zdradzał się niczem na zewnątrz ze swemi uczuciami, a jednak skutkiem niewytłómaczonego przeczucia pan Maldonne odgadł go i przestał mówić. Czuł, że nić uwagi przerwała się w jego słuchaczu.

— Chcesz pan już wracać do pokoju? rzekł.

Oba, w milczeniu skierowali się ku domowi; pan Maldonne wszedł pierwszy do sieni i otworzył drzwi salonu.

— Patrzcie! zawołał, obracając się do Klaudyusza, zniknęli wszyscy! niema nikogo!

Rzeczywiście, pokój był pusty. Obok fotela pana de Kérédol leżała na ziemi książka, która się pewnie z rąk jego wysunęła. Przy oknie, cztery krzesła stały tak samo jak pierwej, a na stoliczku, leżał zapomniany, mały, srebrny naparstek, nasuwający myśl o drobnej rączce młodej jego właścicielki.

— Nikogo! powtórzył pan Maldonne, to dziwne! przecie nie jest jeszcze późno...

Wyciągnął zegarek i patrzył w niepewnem świetle księżyca.

— Pół do jedenastej dopiero... ale cóż! jak Robert zacznie dziwaczyć, — a umie on to dobrze!... Jestem pewny, że mu się wydało, iż już tutaj nie wrócimy... Dziwak jest... aż śmiesznie.

Śmiał się z przymusem, chcąc złagodzić złe wrażenie, ale w gruncie, czuł się upokorzony i niezadowolony. Przeszedł wraz z Klaudyuszem sień, potem aleę i obrócił kluczem w zamku drzwi wchodowych.

— Dobranoc, panie Klaudyuszu, rzekł. Spodziewam się, że nasza znajomość na tem się nie skończy?

— Pragnąłbym tego, rzekł młodzieniec, lecz pod warunkiem, że nie zakłócę w niczem domowego porządku...

— Przyjdź pan do muzeum, odrzekł p. Maldonne, będziemy swobodni: pan, ja i ptaki. Dobrze?

Klaudyusz odparł z mniejszym zapałem:

— Bez wątpienia...

VI.

Kilka następnych miesięcy Klaudyusz spędził w swojej posiadłości, Coudraie, zajęty gospodarowaniem, zwózką zboża, polowaniem, i w rzadkich chwilach, kiedy miał czas się zastanowić, przychodził do przekonania, że jest bardzo szczęśliwym człowiekiem. Wprawdzie czasami, gdy niepogoda, deszcz i wiatr w domu go zatrzymywały, gdy sam jeden przechadzał się po wielkiej i pustej sali jadalnej, przychodziło mu na myśl, że młoda, ładna kobieta umiliłaby mu pobyt w Coudraie. I bezwiednie, stawał przed nim obraz Teresy, z rączkami zaróżowionemi sokiem z porzeczek, zakłopotanej swoim białym fartuszkiem.... Ale nie zatrzymywał się długo przy myślach podobnych, które mu się wydawały niegodne człowieka szczęśliwego; zabierał swego psa, i pomimo niepogody, szedł obejrzeć swoje spichrze i piwnice, gdzie fermentowało młode wino.

Kiedy przy końcu października znalazł się znowu w mieście, w swoim dużym domu, sam na sam ze starą Justyną, myśl o Teresie częściej go nawiedzała. Nudził się; do roboty nie miał wiele, a znajomi jeszcze do miasta nie powrócili.

Dnia jednego nie mając innego zajęcia, poszedł do Botanicznego ogrodu. Dzień był piękny, słoneczny i ciepły, wiele też osób było w ogrodzie, wygrzewając się w słońcu, które ostatnie jesienne blaski wysyłało na ziemię. Na ławkach, niedaleko cieplarni, kilku starców siedziało, grzejąc się i drzemiąc; na tej samej alei, Klaudyusz ujrzał dwóch ludzi idących szybkim krokiem, których zaraz poznał, pomimo, że odwróceni byli od niego. Pierwszy, gruby, mały, gestykielujący żywo to pan Lofficial; drugi, spokojny, wyprostowany, zapięty ciasno w surducie, nie mógł być kim innym, tylko ojcem chrzestnym Teresy. Rozmawiali z zajęciem.

(Ciąg dajszy nastąpi).

będzie zdolny, a wreszcie i różne nieprzewidziane wypadki, jakim te buhaje podlegać mogą. Na wszelkie zatem nadmienione tu szczegóły, aby utrzymać 35 stacyi subwencyjnych — komitet preliminuje rocznie 2300 zł.

Stacye „subwencyonowane“ wymagają odmiennego zestawienia. W środkowej i wschodniej Galicyi komitet obecnie rozporządza 131 stacyami subwencyowanemi umieszczonemi po wszystkich Oddziałach. Ponieważ głównym celem subwencyi hodowlanej krajowej jest podniesienie chowu bydła włościańskiego tak, aby ten chów mógł dostarczać buhajów gminnych, przeto w pierwszym i drugim roku należy utrzymywać największą ilość stacyi subwencyonowanych, które jednakowoż potem co rok maleć by powinny, bo stopniowo owe stacye subwencyonowane zastąpione zostaną w niedalekiej przyszłości buhajami gminnymi. W miarę zatem przybywania buhajów gminnych komitet będzie stosunkowo zmniejszał liczbę stacyj subwencyonowanych. Z tego powodu na „stacye subwencyonowane“, przeznacza komitet w pierwszym roku sumę 15.400 zł., w drugim roku sumę 14.400 zł., w trzecim aż do 6go sumę 13.400 zł.

Z uwagi na niedostatek, istniejący u wielu gmin, zwłaszcza górskich, i gmin nizinnych, położonych między lasami, z uwagi nadto na szczupłą pomoc, jaką tytułem pożyczki przeznaczył wys. Sejm na zakupno buhajów dla najuboższych gmin wiejskich, Komitet kwotę 13.400 zł. na utrzymanie stacyj subwencyonowanych przedstawia niezmienioną aż do szóstego roku, objętego tym tu programem.

Po upływie owych pierwszych 6 lat zarządu subwencyami hodowlanymi, Komitet rzeczonej kwoty użyje, w miarę potrzeby, na dalsze utrzymywanie stacyj subwencyonowanych, lub w swoim czasie przedstawi plan zużycia pozostałych kwot, wys. Wydziałowi krajowemu na inne sposoby podniesienia hodowli bydła rogatego w kraju, gdyby takowe Komitet na stacye subwencyonowane obracać nie uważał więcej za potrzebne.

Buhaje subwencyjne i subwencyonowane muszą pozostawać pod ciągłym dozorem komitetu, a na buhaje subwencyjne nabywać tenże będzie wyłącznie sztuki w kraju urodzone. Warunki utrzymywania i postępowania tak dla pierwszych jak i dla drugich stacyj, określone są w alegacie, dołączonym pod nr, IV.

Na stacye więc subwencyjne i subwencyonowane, z krajowych i państwowych subwencyj hodowlanych, komitet przeznacza łączną kwotę: w pierwszym roku 17.800 zł.; w drugim roku 16.700 zł.; w trzecim, aż do 6 roku 15.700 zł.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Zmyślone interview.

Księżna Klementyna Koburska w powrocie swym z Sofii do Wiednia zatrzymała się przez jeden dzień w Budapeszcie; przerwę tę w podróży wywołały przeszkody w komunikacyi. Księżna zamieszkała w stolicy Węgier, w domu zięcia swojego, Najd. Arcyks. Józefa, a w czasie pobytu swego w Budapeszcie rozmawiać miała z pewnym, zaprzyjaźnionym z nią magnatem węgierskim o stosunkach w Bułgaryi i upoważnić go, aby treść tej rozmowy podał do publicznej wiadomości. Wiadomość tę i rzekomą ową rozmowę ogłosił dziennik *Budapest. Hirlap.* — okazuje się jednakowoż obecnie, iż cała ta rozmowa jest bezpostawnym wymysłem, *Fremdeublatt* bowiem w numerze z niedzieli dnia 8 b. m, podaje oświadczenie księżnej Klementyny, bawiącej już od czwartku w Wiedniu, według którego księżna Klementyna Koburska w Budapeszcie „nie mówiła z nikim o polityce, a całe sprawozdanie *Budapest. Hirlap'u* jest zupełnie zmyślone“.

Według *Bud. Hirl.* miała księżna w ten sposób wyrazić się o położeniu rzeczy w Bułgaryi: „Świat nawet nie przeczuwa, jakie przesilenie groziło Bułgaryi w ostatnich czasach. Ks. Ferdynand i ja byliśmy już przygotowani opuścić Bułgaryę na zawsze. Skutki tego wypadku byłyby wśród obecnych stosunków nieobliczalne. Dla lepszego zrozumienia muszę opowiedzieć to, co poprzedziło ową chwilę. Naród bułgarski zrozumiał, że musi wszystko uczynić dla wzmożenia narodowości bułgarskiej, jako samodzielnego narodu, że musi wyzyskać czas, aby stać się jednym z najpotężniejszych czynników na półwyspie Bałkańskim. Muszą być zerwane te ostatnie nici, jakie jeszcze łączą Bułgaryę z Rossyą, aby uczynić dla Rossyi niemożliwą rzeczą zamienienie Bułgaryi w prowincyę rossyjską, jak się to stało w czasach ks. Aleksandra Battenberskiego. Takzwana rewizya konstytucyi jest niczem innem, jak aktem obrony koniecznej przeciw ewentualnym zamachom Rossyi. Bułgarya potrzebuje przedewszystkiem dynastyi, która posiadałaby potężne związki z jedną z rodzin panujących. To samo byłoby już zaporą przeciw pochłonięciu Bułgaryi przez Rossyę. Jak niemiłą byłaby dla Rossyi dynastya, pochodząca z krwi królewskiej, dowodzi tego następujący wypadek. W owym czasie, w którym to Kaulbars był bułgarskim ministrem wojny, rozchodziło się o ożenienie ks. Aleksandra Battenberskiego. Sprawa przyszła pod obrady na posiedzeniu rady ministrów, podczas której oświadczył Kaulbars, iż car życzy sobie, aby ks. Battenberski na razie jak i na przyszłość zrezygnował z zamiaru żenienia się. Widać z tego, iż Rossya nie życzyła sobie powstania dynastyi, ponieważ dynastya taka tworzyłaby później zawsze przeszkodę przeciw przyłączeniu Bułgaryi do Rossyi. Pod tym względem panuje najzupełniejsza zgodność z patrywań w Bułgaryi. Pierwszym warunkiem utworzenia dynastyi jest ożenienie się ks. Ferdynanda. Przyrzekłam, że się to stanie. Bułgarzy żądali jednak, aby bezpośredni potomkowie ks. Ferdynanda, synowie i córki, należeli już do wiary prawosławnej. Przeciw temu zaprotestowałam z dwóch powodów: popierwsze, ponieważ jestem gorliwą katoliczką, a powtóre, w interesie naszej rodziny. Przyjmijmy, że bezpośredni potomkowie Ferdynanda byliby prawosławnymi. Gdyby wskutek jakiegokolwiek wypadku byłby on zmuszonym opuścić Bułgaryę, nie posiadałby żadnych tytułów prawnych, a z całej ekspedycyi nie pozostałoby nic, nad prawosławne dzieci. Ani ja, ani Ferdynand nie moglibyśmy na to przyzwolić. Bułgarzy twierdzili jednakowoż, że następca tronu nie może być wyznania rzymsko-katolickiego, przeciw temu bowiem zaprotestuje exarcha bułgarski, tak, iż kwestya religijna zawsze będzie dawała powód do starć i nieporozumień. Na to odpowiedziałam, iż pomódz im nie mogę, ale bezpośredni potomkowie Ferdynanda mogą być tylko, wyłącznie tylko katolikami. Tu wdał się w sprawę Stambułow i przeprowadził rewizyę artykułu 38 konstytucyi, w tym kierunku, że bezpośredni potomkowie księcia pozostaną wyznania katolickiego, pośredni atoli, t. j. wnukowie będą prawosławnymi. Opierałam się, ale ostatecznie musiałam przyznać, iż wiele jeszcze wody upłynie w Dunaju, zanim na wnuków Ferdynanda przyjdzie kolej! Dla czegoś tak problematycznego nie można było poświęcać dotychczasowych rezultatów, osiągniętych w Bułgaryi — i przyzwoliłam. W końcu muszę wspomnieć, iż zupełnie mylną jest wiadomość, jakoby W. Porta była zaniepokojona rewizyą konstytucyi. W. Porta nie troszczy się o to i uważa całą kwestyę za wewnętrzną sprawę Bułgaryi“.

Ciekawe te oświadczenia matki ks. Ferdynanda wyjaśniałyby niejedną wątpliwość w historyi bułgarskiej z ostatnich czasów, gdyby były prawdziwe. Takiemi atoli nie są.

Z uroczystości jubileuszowych w Watykanie.

Jubileuszowy rok Ojca św. Leona XIII rozpoczął się pod auspicyami modlitwy i nadziei. Lud rzymski pospieszył ze wszystkich punktów Miasta Wiecznego na uroczyste nabożeństwo trzydniowe, które w kościele Del Gesu rozpoczęło uroczystości jubileuszowe. Nieogarniony okiem tłum, wylegał aż na stopnie zewnętrzne świątyni i trzeba było otworzyć bramy kościoła na oścież, aby zastępy wiernych mogły otrzymać błogosławieństwo Najśw. Sakramentem. Była to modlitwa za Papieża, modlitwa gorąca, jednomyślna.

Liczne zgłoszenia nie przestały do ostatniej chwili nadchodzić do wykonawczego komitetu centralnego w Rzymie na audyencyę, która wczoraj, w dniu 8 b. m., miała zgromadzić w koło tronu Ojca św. dzieci rodzin katolickich w Rzymie, z darami, jakie zebrały zamiast swych podarków gwiazdkowych, by je złożyć z sercem czystem i żywą wiarą Namiestnikowi Tego, który przyjął dary od pastuszków i królów wschodu. Audyencya ta wzruszająca, miała odbyć się w następującym porządku:

Wszystkie dzieci wyżej lat 10, które Ojciec św. przypuścił do audyencyi, były ubrane w bieli i musiały przybyć w towarzystwie rodziców. Kardynałowie i osobistości dworu mieli swą obecnością podnieść uroczystość przyjęcia. Przy wejściu Ojca św. do sali audyencyonalnej uczniowie szkoły śpiewu San Salvatore, kierowanej przez Braci szkół chrześciańskich, odśpiewali hymn przy towarzyszeniu harmonium. Nastąpiło potem złożenie darów zbiorowych od dzieci i równocześnie uczucia ich zostały wyrażone w dyalogu, ułożonym umyślnie na tę okoliczność i wygłoszonym przez dwoje dzieci u stóp tronu papieskiego. Ojciec św. miał odpowiedzieć w przemowie, która będzie z pewnością zachętą dla dzieci i ich rodzin do wiernego wytrwania przy Kościele i przy Stolicy św. Wreszcie Ojciec św. wręczył każdemu z dzieci pamiątkę tej audyencyi, a chór wykonał piękną kantatę.

Komisya dla składek i pielgrzymek, ustanowiona w Rzymie przez Stowarzyszenie św. Piotra związku młodzieży katolickiej we Włoszech, zajmuje się skrzętnie przygotowaniem mieszkań dla pielgrzymów, którzy mają przybyć do Rzymu w roku jubileuszowym. Komisya ta przedewszystkiem stara się o to, aby pielgrzymi znaleźli przyjęcie, godne siebie i stolicy chrześciaństwa.

KRONIKA

Lwów, 9 stycznia.

— **C. k. Namiestnictwo** nadało prezentę na opróżnione gr. kat. probostwo *regiae collationis* w Nahujowicach, ks. Teofilowi Turczmanowiczowi, dotychczasowemu gr. kat. probuszczowi w Rypianach.

— **Z Uniwersytetu.** Dr. Leon hr. Piniński, profesor tutejszego Uniwersytetu i poseł do Rady państwa, złożył na ręce dziekana wydziału prawniczego kwotę 1000 zł., przeznaczając ją na subwencyę dla ukończonego słuchacza praw tutejszego Uniwersytetu, który w celu uzupełnienia studyów pragnąłby się udać na Uniwersytet zagraniczny. Prawo przyznania subwencyi złożył prof. Piniński w ręce tutejszego wydziału prawniczego. Pierwszeństwo będą mieli kandydaci, zamierzający poświęcić się studyum prawa rzymskiego; część powyższej kwoty może też być przeznaczoną na pomnożenie funduszu domu uniwersyteckiego.

Bracia Tercyarze św. Franciszka, posługujący ubogim w nowo urządzonem schronisku ulica Kleparowska, będą kwestowali jutro, dnia 11 b. m. w rynku od godziny 11 do 2. Nader pożądane są: odzież, obuwie i bielizna, choćby najbardziej zużyte.

— **Księżna Władysławowa Czartoryska**, z domu księżniczka Orleańska, córka ks. Nemours, zachorowała w Bordighero niebezpiecznie.

— **Ruch wyborczy.** W sobotę wieczorem odbyło się w sali ratuszowej drugie walne zgromadzenie wyborców, zwołane przez tak zwany „komitet powszechny“. Przewodniczył dr. Czesław Rodecki, w zastępstwie dr. Dziwińskiego. Zgromadzenie, dość liczne, obradowało nad sprawami miejskiemi, a najwybitniejszym momentem rozpraw było przemówienie p. Padewskiego, który wniósł dwie rozolucye w sprawie utworzenia przez przyszłą radę miejską przymusowego domu pracy i miejskiego zakładu zastawniczego. Mowca w dłuższem przemówieniu wykazał konieczną potrzebę założenia powyższych instytucyj, przytaczając liczne przykłady, w jaki to okropny sposób pokątne zakłady zastawnicze wyzyskują najbiedniejszą ludność, pobierając 200 do 400 proc. od wypożyczonych kwot na zastaw. Rezolucye powyższe uchwaliło zgromadzenie w całości.

Odnośnie do ruchu wyborczego otrzymujemy następujące pisma:

W myśl uchwały komitetu przedwyborczego zawiązanego z inicyatywy Towarzystwa właścicieli realności dla przeprowadzenia wyborów do Rady miejskiej, upraszamy wszystkich p. t. obywatrli, którzy pragną swoję wiedzę i pracę poświęcić dla dobra naszego miasta, przez udział w radzie miejskiej, aby swoje kandydatury zgłaszali ustnie lub pisemnie do komitetu przedwyborczego Tow. właścicieli realności na ręce przewodniczącego dr. Jana Stella-Sawickiego, ul. Długosza 15.

Dr. Jan Stella-Sawicki. *Prof. dr. H. Kadyi* sekretarz.

Drugie pismo brzmi:

Z powodu licznych zajęć nie mógłbym nadal wypełniać obowiązków członka Rady miasta Lwowa, upraszam przeto tych panów wyborców, którzyby zamierzali na mnie głosować, by nazwiska mego na liście nie umieszczali.

Lwów 7 stycznia 1893 r.

Ludwik Ramułt.

Otrzymujemy także następujące zawiadomienie:

Posiedzenie obszerniejszego przedwyborczego komitetu obywatelskiego odbędzie się we wtorek, 10 stycznia b. r. o godzinie 6 wieczór w wielkiej sali ratuszowej. Porządek dzienny: 1. Sprawozdanie z dotychczasowych czynności komitetu ściślejszego. 2. Sprawozdanie komisyi regulaminowej 3. Sprawa zwołania walnego zgromadzenia wyborców. 4. Uchwalenie programu komitetu. 5. Wnioski członków.

Podpisani na zaproszeniu:

Julian Zacharyewicz, Stanisław Markiewicz, Godzimir Małachowski, Jan Ihnatowicz, Edward Marynowski, Edmund Riedl.

— **Ważna odezwa.** Dr. Franciszek Bylicki, chlubnie znany muzyk i kompozytor otrzymał od Najd. Cesarzewiczowej-Wdowy Stefanii, pod której Wysokim protektoratem wychodzi dzieło: *Die Oesterr. Monarchie in Wort und Bild* zaszczytne wezwanie do napisania historyi rozwoju muzyki w Galicyi dla tego właśnie wydawnictwa. Ponieważ w kraju naszym obok muzyki polskiej uprawianą jest także i to w bardzo wysokim stopniu muzyka ruska, oparta na niezwykle bogatych motywach rodzimych i rozwinięta śmiało, rzec można wspaniale, więc i jej należy się odpowiednie miejsce w wspomnianem pomnikowem wydawnictwie. Dr. Bylicki zwraca się przeto do ruskich kompozytorów i uczonych, pracujących na niwie muzyki, ażeby zechcieli nadesłać mu swoje życiorysy. kompozycye i w ogóle dzieła, odnoszące się do muzyki ruskiej, i ażeby w ten sposób ułatwili mu jego zaszczytne, ale zarazem i wielce trudne zadanie. Sądząc, że odezwa ta zostanie w kołach interesowanych jak najsympatyczniej przyjętą, i że zarówno w interesie pomnikowego dzieła, jak i miłośników narodowej muzyki ruskiej, pożądany odniesie skutek, zamieszczamy ją w całości. Odezwa ta brzmi:

„Upoważniony przez Jej Ces. Wysokość Arcyksiężnę Stefanię do napisania dziejów rozwoju muzyki w Galicyi, dla dzieła zbiorowego o Galicyi, mającego stanowić osobny tom w pomnikowem dziele p. t.: „Oesterreich in Wort und Bild“ — zwracam się do ruskich kompozytorów i do ruskich uczonych, którzy w jakimkolwiek kierunku pracują nad muzyką ruską, z prośbą, aby raczyli nadesłać życiorysy swoje, jak również wyszczególnienie prac.

„Za nadesłane kompozycye, zbiory pieśni, opracowania, rozprawy i wydawnictwa, gotów jestem na żądenie opłacić koszta przesyłki i zwrócić nadesłane nuty i książki.

Również upraszam o wiadomości, dotyczące instrumentów starych i starodawnych pomników muzycznych.

Wszystkie pisma krajowe proszę o powtórzenie tej odezwy.

Dr. Franciszek Bylicki. Kraków, ul. Krupnicza.

— **Doktorat.** Pan Michał Stanisław Sieniewicz, rodem ze Swor w Królestwie, otrzymał w Uniwersytecie jagiellońskim stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Dom akademicki** w Krakowie, zasilony będzie znacznymi funduszami dzięki niezwykłej ofiarności państwa Stanisławowstwa Polanowskich, którzy, jak się dowiadujemy, uczynili na ten cel legat, mocą którego po ich śmierci przejdzie na własność domu akademickiego w Krakowie bogata biblioteka i 10.000 koron.

— **Ogień.** W gmachu tut. c. k. zakładu karnego dla mężczyzn przy ul. Kaźmierzowskiej, w pracowni introligatorskiej powstał onegdaj w nocy ogień, który zniszczył nagromadzone w pracowni materyały. Ogień ugasili więźniowie pod kierownictwem urzędników zakładu.

— **Pobór wojskowy.** W myśl §. 30 przepisów do ustawy wojskowej podaje magistrat do powszechnej wiadomości, że wykazy imienne tutejszopopisowych, urodzonych w roku 1872, 1871, 1870, a przeto powołanych do tegorocznego poboru głównego, wyłożone będą w miejskim urzędzie konskrypcyjnym od 12 do 19 stycznia b. r., t. j. przez 8 dni, do wolnego przeglądu wszystkich interesowanych. Ktokolwiek z interesowanych zauważy jakie pominięcie lub niedokładne wpisanie, albo zechce wnieść zarzut przeciw prośbie o ułatwienie w dopełnieniu powinności wojskowej, względnie co do proszonego pozwolenia stawienia się do poboru wojskowego po za obrębem właściwego powiatu stawienniczego, winien donieść o tem magistratowi, a to ustnie lub pisemnie, celem uzupełnienia lub sprostowania tych wykazów, albo też zasadnego wyjaśnienia stanu rzeczy, przed upływem miesiąca lutego r. b.

Losowanie popisowych, w którem biorą udział tylko powołani w pierwszej klasie wieku, t. j. urodzeni w roku 1872 i przynależni do związku gminy miasta Lwowa, odbywać się będzie w obec delegatów Rady miasta dnia 20go stycznia r. b. we czwartek od godziny 9 począwszy w sali radnej Magistratu, przyczem za popisowych, niejawiących się do losowania, wyciągnie los kto inny w myśl §. 34 i 5 przepisów wykonawczych do ustawy krajowej, któryto los jest ważnym na czas, dopóki trwa obowiązek stawienia się do poboru wojskowego, zatem także w wyższych klasach wieku.

Ostatnich dni lutego r. b. obowiązany będzie każdy popisowy dowiedzieć się w dotyczącym komisaryacie miejskim, ewentualnie w miejskim urzędzie konskrypcyjnym, kiedy wypada na niego kolej stawienia się do poboru wojskowego i celem otrzymania odnośnego wezwania wykazać się meldunkiem policyjnym, oraz dowodem co do zajęcia lub sposobu zarobkowania.

— **W sprawie ćwiczeń broni** odbyć się mających przy obronie krajowej w roku 1893 przez przeciąg 4 tygodni, zarządziło c. k. Ministerstwo obrony krajowej co następuje:

A) Przy pieszej obronie krajowej odbędą się po ukończeniu wiosennej szkoły rekrutów wstępne, poczem zaś główne ćwiczenia broni. Do ćwiczeń pomienionych będą powołani:

a) wszyscy wcieleni bezpośrednio do c. k. obrony krajowej w latach asenterunkowych 1892, 1891. 1890. 1888, 1886, 1883 z wyjątkiem tych w roku 1883 asenterowanych, których ogólny czas odbytych ćwiczeń broni wynosi więcej jak 20 tygodni;

b) rezerwiści przeniesieni z linii do obrony krajowej a asenterowani w r. 1882;

c) z następujących lat asenterunkowych a to: 1889 ci, bezpośrednio wcieleni, których ogólny czas dotąd odbytych ćwiczeń broni nie przekracza 8 tygodni; 1887 ci, bezpośrednio wcieleni, których ogólny czas dotąd odbytych ćwiczeń broni nie przekracza 16 tygodni; 1882 ci, bezpośrednio wcieleni, których ogólny czas dotąd odbytych ćwiczeń broni nie przekracza 20 tygodni;

d) należący do rezerwy zapasowej c. k. obrony krajowej a asenterowani w latach 1892,

1889 i 1886 z wyjątkiem tych w r. 1886 asenterowanych, którzy w ogólności więcej jak ośm tygodni ćwiczeń broni dotychczas odbyli, dalej z asenterowanych w roku 1890 i 1891 ci, którzy jeszcze w ćwiczeniach broni wcale udziału nie brali.

B) Przy konnej obronie krajowej będą w roku 1893 do ćwiczeń broni w pierwszym rzędzie powołani szeregowcy ze stanu nieczynnego asenterowani w roku 1882 a wedle potrzeby także asenterowani w roku 1881, którzy jednego lub kilku prawnie przepisanych ćwiczeń broni w rezerwie wojska stałego, względnie przy obronie krajowej z jakiegobądź powodu nie odbyli.

Magistrat zawiadamia o tem interesowanych nadmieniając, iż bliższe postanowienia co do rzeczonych ćwiczeń zostaną później ogłoszone.

— **Z Towarzystwa prawniczego lwowskiego**. We czwartek, dnia 5 b. m. zainaugurował p. dr. Tadeusz Skałkowski szereg zapowiedzianych na rok 1893 odczytów i pogadanek, wykładem „O postępowaniu egzekucyjnem co do nieruchomości według ustawy pruskiej z r. 1883“. Prelegent zaznaczył przedewszystkiem, że dla uchylenia wadliwości dzisiejszego postępowania egzekucyjnego, byłoby wielce pożądanem wydanie noweli egzekucyjnej, odpowiadającej stosunkom obecnym. Nowela z r. 1887 utrudnia tylko tok postępowania egzekucyjnego, wprowadzając opisania lub oszacowania przynależytości. Następnie przedstawił prelegent postanowienia pruskiej ustawy o egzekucyach na nieruchomości z d. 13 lipca 1883. Podstawą całej tej ustawy jest zasada prawna, że wierzyciel hipoteczny może realizować prawa swoje tylko o tyle, aby poprzedzający go wierzyciele nie zostali w swych prawach naruszeni. Wierzyciel, żądający licytacyi, przedkłada wyciąg katastralny, poświadczenie sędziego tabularnego, że dłużnik jest intabulowany za właściciela, albo dowody, że dłużnik jest właścicielem ale nie intabulowanym. Sędzia dozwalający egzekucyi, wzywa sędziego tabularnego o adnotacyę dozwolonej licytacyi. — Sędzia tabularny sporządza z urzędu wyciąg hipoteczny i odsyła go do sędziego, prowadzącego egzekucyę z adresami wierzycieli hipotecznych. Ten ostatni oznacza termin licytacyi, zawiadamia interesowanych z urzędu i ogłasza edykt. Doręczenie nastąpić może i do rąk pełnomocnika. Przy drobnych realnościach włościańskich ogłoszenie edyktalne nie ma miejsca. Warunki licytacyjne układa sędzia na terminie licytacyjnym i oblicza cenę wywołania. Cenę kupna obowiązany jest nabywca oprocentować po 5 proc. Właściciel realności i dłużnik mogą także licytować. Licytacya trwa przynajmniej godzinę. Przeciw niekorzystnemu wynikowi licytacyi służy środek prawny opozycyi a nadto z powodu ważnych usterek, w ustawie szczegółowo wyliczonych. Opozycyę wnoszą interesenci na terminie licytacyjnym protokolarnie. Sąd załatwia protokół licytacyjny wyrokiem, przeciw któremu służy zażalenie. Po wydaniu wyroku sąd wyznacza z urzędu termin do złożenia i rozdziału ceny kupna. Przeciw wierzycielowi, który w ciągu 3 miesięcy od rozdziału ceny kupna nie wylegitymował się wobec sądu, może być wdrożony proces eliminacyjny. Ustawa pruska poleca sędziemu licytacyę wdrażającemu, położyć na rzecz wierzyciela, żądającego licytacyi kondykt na wszystkie przedmioty ruchome, należące do gospodarstwa ziemskiego, tudzież na produkta gospodarcze, dłużnik pozostaje tylko przy używaniu i zawiadostwie zakondykowanych przedmiotów. — To postępowanie egzekucyjne, jak stwierdza jeden z najpoważniejszych prawników w Poznaniu, adwokat Trąpczyński, syndyk Banku ziemskiego, znalazło w sferach prawniczych powszechne uznanie.

W przeciągu 6 do 10 dni po wniesieniu podania egzekucyjnego, następuje ogłoszenie licytacyi. Nazajutrz po terminie licytacyjnym publikuje sędzia ustnie wyrok przysądzający nieruchomość najwięcej dającemu. W miesiąc po terminie licytacyjnym odbywa się wypłata ceny kupna. Zasadnicze myśli tej ustawy przyjąć by należało, zdaniem prelegenta, za podstawę reformy naszego postępowania egzekucyjnego, które obarcza sądy niezmierną ilością formalności, zupełnie zbytecznych, dozwala przewlekać sprawę przez lat kilkanaście, otwiera szerokie pole dla wybiegów dłużników nierzetelnych a wskutek tego kredyt hipoteczny drugorzędny czynią ryzykownym, tem samem drogim, co oczywiście na rozwój ekonomicznych stosunków najszkodliwiej oddziaływać musi.

— **Stowarzyszenie nauczycielek.** Dnia 6 b. m. o godzinie 12 w południe zgromadziło się w lokalu stowarzyszenia nauczycielek liczne grono członków na opłatek. Przewodnicząca, panna Zofia Romanowiczówna serdecznemi słowy powitała zebranych, poczem wielebny ksiądz Stopczyński, dyrektor szkoły PP. Benedyktynek w dłuższej przemowie podniósł zasługi wydziału około rozwoju stowarzyszenia nauczycielek, które w tak krótkim stosunkowo czasie, gdyż istnieje zaledwie od maja, zdołało zjednać sobie sympatyą nietylko w gronie nauczycielstwa lecz i w całem społeczeństwie.

Wzywając do dalszej wytrwałości i wzajemnej miłości, pobłogosławił zacny kapłan dalszej pracy wydziału, a słowa wlewające otuchę i wiarę w dalszy rozwój tak użytecznej instytucyi, podniosły i ożywiły umysły i serca.

— **Dr. Stanisław Obmiński**, otworzył kancelaryę adwokacką we Lwowie przy ul. Jagiellońskiej l. 11.

— **Śluby.** W sobotę, dnia 14 b. m. o godzinie 7 wieczorem odbędzie się w kościele archikatedralnym obrz. rz. kat. ślub panny Leokadyi Nikischówny córki Jana, radcy sądu krajowego i Józefy z Gańczakowskich, z p. Włodz. Łuczkiewiczem, adjunktem sądowym w Bełzie.

Ślub p. Aleksandra Modesa, inżyniera kolei państwowej, z panną Antoniną Klimowiczówną, córką Antoniego i Amelii z Adamowskich, odbędzie się we wtorek, dnia 10 b. m. w kościele OO. Zmartwychwstańców o godzinie pół do 11 przedpołudniem.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 9 stycznia b. r. Barometr opada.

W ubiegłych 2 dobach licząc od godziny 12 w południe dnia 7 stycznia do 12 w południe dnia 9 stycznia b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku wschodni, co do siły słaby (2), niebo lekko zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (91 procent wilgotności względnej), opadu nie było.

Średnia temperatura w tym czasie była —16,1°C., najwyższa —12,0°C. w sobotę popołudniu, najniższa —20,0°C. dziś w nocy.

Przez obie ubiegłe doby mieliśmy pogodę.

Zniżka barometryczna 740 do 745 mm. znajdowała się w Irlandyi; zwyżka 785 do 780 mm. w okolicy Moskwy; zniżka drugorzędna utworzyła się w Sycylii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 765 mm.

Prognoza na dobę 10 stycznia bież. roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku wschodni, co do siły mierny (2—3); średnia temperatura doby pozostanie około —16°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 90 procent; opadu nie będzie, pogodnie.

— **Egzamina kwalifikacyjne** dla nauczycieli szkół ludowych rozpoczną się przed c. k. komisyą egzaminacyjną w Tarnopolu, dnia 13 lutego 1893.

Podania należycie ostemplowane i zaopatrzone: a) w metrykę urodzenia; b) w krótki życiorys z podaniem przebiegu odbytych nauk i wykazu dzieł do egzaminu przestudyowanych; c) w świadectwo dojrzałości i d) w dowody najmniej 2-letniej praktyki nauczycielskiej, należy wnosić do komisyi egzaminacyjnej w Tarnopolu za pośrednictwem właściwej c. k. Rady szkolnej okręgowej najdalej po dzień 6 lutego 1893 r.

Podania później wniesione nie będą uwzględnione.

E. Michałowski.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Wiedniu, dr. Józef Stefan, radca Dworu, wiceprezydent ces. Akademii umiejętności, b. profesor wyższej matematyki i fizyki w Uniwersytecie wiedeńskim, członek wielu towarzystw naukowych, ozdobiony orderem żelaznej korony III klasy, w 58 roku życia.

W Paryżu, przełożony misyi polskiej, b. kapelan wojskowy, ks. Wład. Witkowski, ozdobiony krzyżem legii honorowej.

(§) **Mianowania.** Z powodu omyłki druku, prostujemy, że Wydział krajowy zamianował aplikanta rachunkowego, Karola Frydmana, praktykantem w swym oddziele rachunkowym.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 popołudniu i wieczorem od godziny 5 do 8. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, w poniedziałek, „Ćwiartka papieru“, komedya w 3 aktach Sardou. — Jutro, we wtorek, „Trubadur“, opera w 4 aktach Verdi'ego. Występ pani Maryi Pawlików-Nowakowskiej i pp.: Aleksandra Myszugi i Rudolfa Bernhardta.

„**Świat**“. Jedyne w Galicyi pismo literackie ilustrowane, założone przed pięciu laty i do ostatnich czasów redagowane przez Zygmunta Sarneckiego, zaszczytnie znanego autora i publicystę, przebyło w ostatnich miesiącach roku zeszłego fazę przejściową. Właściciele wydawnictwa tego próbowali przenieść je z Krakowa, gdzie powstało i gdzie miało doskonały grunt artystyczny i literacki, do Lwowa, gdzie niestety życie artystyczne nie bije równie silnem jak w Krakowie tętnem. Próba ta nie miała powodzenia, co oczywiście nie może być winą tej redakcyi, która próbę tę podjęła. Wynik dokonanego, nie bardzo zresztą pocieszającego doświadczenia, można nazwać jednak bardzo pomyślnym, — bo oto dowiadujemy się, że wydawnictwo *Świata* zostało napowrót do Krakowa przeniesione, a redakcyę naczelną obejmuje znowu p. Zygmunt Sarnecki, który pismo to założył i prawdziwie z ojcowską miłością, mimo niezwykłych trudności tak długi czas prowadził. Z takiego obrotu rzeczy mogą istotnie cieszyć się wszyscy miłośnicy literatury pięknej, którą *Świat* w piśmiennictwie naszem krajowem godnie reprezentował i — mamy nadzieję — nadal reprezentować będzie. Nie wątpimy też, iż szerokie koła czytelników, które *Świat* szczerą i zasłużoną otaczały sympatyą, nie poskąpią mu jej i nadal i umożliwią redakcyi trudną, w naszych warunkach pracę około rozwoju literatury i sztuki nadobnej.

P. Sarnecki wyda pierwszy zeszyt z bieżącego roku w wielkiej objętości (obejmującej 3 numera w jednym), dnia 1 lutego.

Skład główny *Świata* na Lwów i wschodnią Galicyę znajdować się będzie w znanej księgarni pp. Jakubowskiego i Zadurowicza.

Prospekt *Świata* ukaże się wkrótce.

Prawnik, *Tygodnik*, poświęcony przedewszystkiem praktyce prawa i administracyi, w numerze I z r. b., rozpoczynającym rok XXIV istnienia tego pisma pod redakcyą adwokata dra Ignacego Czemeryńskiego, zawiera: Do naszych czytelników. — Kilka słów o obowiązku stemplowania pism sporowych w kuratelach. — Praktyka sądowa. — Ustawy i rozporządzenia sądowe. — Praktyka administracyjna. — Ustawy i rozporządzenia administracyjne. — Lwowska Izba adwokatów. — Wiadomości urzędowe. — Wiadomości literackie.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 8 stycznia.

Rokowania między węgierskim ministrem finansów a reprezentantami grupy Rotschilda, zakończyły się ostatecznie w Budapeszcie. Operacye walutowe rozpoczną się wkrótce na mocy ustanowionych warunków. Wyliczone na tem miejscu przezemnie niejednokrotnie papiery będą głównym przedmiotem konwersyi. W zamian za cofnięte z obiegu 5-procentowe srebrne i papierowe walory, wydane zostaną 4-procentowe nieamortyzacyjne renty w walucie koronnej w ogólnej kwocie 1000 milionów koron. Z tego obejmie grupa Rotschilda 500 milionów koron na własne ryzyko po kursie 91 za sto, na resztę zaś zastrzega sobie prawo opcyj. Kurs 91 zaznaczony jest z tym warunkiem, że po uzyskaniu oznaczonej z góry kwoty. Państwo partycypuje w zysku 50 procent. Co do walorów opiewających na złoto, postanowiono, że Państwo w celu konwersyi 16,700.000 zł. w złocie oprocentowanych obligacyj i skapitalizowania zysku osiągniętego z różnicy stopy procentowej, emitować będzie razem 90 milionów 4-procentowej złotej renty węgierskiej. Kwota ta może być w przyszłości stopniowo, stosownie do potrzeby, zwiększona. Oczywiście, że na cały przebieg tych konwersyjnych operacyj, decydujący wpływ mieć będzie przyszły stan i przyszłe usposobienie pieniężnego targu. Zwyżka prawie ogólna na giełdzie naszej w ostatnich dwóch dniach, zdaje się być jednak dobrą wróżbą. — Kontrakt w sprawie wzmiankowanych operacyj podpisały następujące firmy: baron Albert Rotschild jako reprezentant wiedeńskiego i frankfurckiego domu Rotschildów, oraz w zastępstwie austryackiego Zakładu kred. ziemskiego, dalej austr. Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu, węgierski bank kredytowy, berlińska firma Bleichröder, berlińskie Towarzystwo dyskontowe oraz Bank dla handlu i przemysłu w Darmsztadzie. Zdaje się zatem, że operacye walutowe spoczywają w doświadczonych rękach i całkowicie się udadzą. Węgierskim instytucyom bankowym przyznano ogólnie 37 procent w partycypacyi. Z tego 12 procent przypada na węgierski bank kredytowy, reszta zaś na inne banki węgierskie i ich spólników.

Stan gotówki jest bardzo płynny na wszystkich targach całego świata. W pierwszym rzędzie sprawił to kupon styczniowy.

Z Londynu donoszą tutaj, że rata dyskontowa nieustannie spada i wynosi obecnie 1½ prc. Pieniądz w obrocie dziennym był tam liczony po 1½ do 2 procent. Po 5 stycznia t. j. po ultimowej likwidacyi stopa ta jeszcze bardziej spadła.

Targ zbożowy.

Lwów, 9 stycznia: pszenica 7·25 do 7·50, żyto 6·— do 6·25, jęczmień 5·— do 5·50, owies 5·— do 5·50, rzepak 10·75 do 11·25, groch 6·50 do 10·—, wyka 4·50 do 5·—, nasienie lniane 9·80 do 10·50, bób —·— do —·—, bobik 5·75 do 6·10, hreczka 7·— do 7·60, koniczyna czerwona 65·— do 75·—, biała 70·— do 85·—, szwedzka 60·— do 70·—, kminek 18·— do 20·—, anyż 32·— do 35·—, kukurudza stara 5·30 do 5·60, nowa 4·70 do 4·80, chmiel 65·— do 85·—, spirytus gotowy 11·— do 12·25. Nowy spirytus na termina —·— do —·—.

Usposobienie spokojne.

Kraków: pszenica biała 8·— do 8·25, czerwona 7·80 do 8·15, żółta 7·80 do 8·15, żyto 6·65 do 6·90, jęczmień browarny 6·— do 6·50, pastewny 5·45 do 5·60, owies 5·50 do 5·90, groch —·— do 10·50, koniczyna czerwona 65·— do 70·—, biała 65·— do 75·—, rzepak 1·40 do 11·90.

Usposobienie słabe.

Rzeszów: pszenica 7·50 do 7·65, żyto 6·30 do 6·40, jęczmień browarny 5·50 do 5·60, pastewny —.— do —·—, owies 5·30 do 6·—, wyka 5·2 do 5·60, groch 6·10 do 8·80, rzepak 10·75 do 11·—, chmiel za 56 kil. —·— do —·—, koniczyna 60·— do 75·—, makuchy rzepakowe —·— do —·—. Spirytus bez podatku 12·— do —·—.

Usposobienie słabe.

Czerniowce: pszenica 7·45 do 7·65, średnia 7·25 do 7·45, żyto 5·7· do 5·80, średnie —·— do —·—, jęczmień browarny 5·25 do 5·60, pastewny 4·30 do 4·40, owies 4·60 do 4·70, średni 4.20 do 4·30, rzepak zimowy 11·— do 11·25, letni —·— do —·—, nasienie lniane —·— do —·—, konopie 8·50 do 8·75, koniczyna 70·— do 72·—, kukurudza 4·70 do 4·80, na maj-czerwiec 4·65 do 4·75, bób —·— do —·—, groch 5·75 do 6·50, anyż 34·— do 35·—, spirytus za 10.000 litr prc. 11.70 do 11·80.

Usposobienie: słabe.

Targ zbożowy zagraniczny

Wrocław: pszenica 15·50 marek, żółta 15·—, żyto 13·25, owies 13·10, rzepak 22·—, olej rzepakowy na styczeń 51·—, kwiecień-maj 51·50, kukurudza —·—. Spirytus 48·40 m.

Szczecin. Pszenica na kwiecień-maj 155·50, maj-czerwiec 157·—, żyto na kwiecień maj 135·—, maj czerwiec 136·—, olej rzepakowy 49·50, spirytus 30·—.

Berlin: pszenica na kwiecień-maj 155·75 czerwiec lipiec 158·75, żyto loco 132·—, na styczeń 133·75, na kwiecień maj 136·75, jęczmień 135 do 165, owies styczeń 141·75, kwiecień maj 139·—, olej rzepakowy loco 50·90, grudzień-styczeń 50·75, kwiecień-maj 50·80. Spirytus 10.000 litr procent Trallesa loco 31·50.

Hamburg. Pszenica holsztyńska 152·— do 154·—, żyto meklemburskie 132·— do 136·—, południowo-rossyjskie 110·— do 112·—, olej rzepakowy 51·—, spirytus 21·60.

OSTATNIA POCZTA

Najjaśniejszy Pan udał się w d. 6 b. m. w godzinach przedpołudniowych powozem do Penzing, aby oddać wizytę księciu i księżnej Cumberland — poczem powrócił do Zamku Cesarskiego.

O pobycie Najj. Pani w Walencyi, zamieszczają dzienniki madryckie bardzo zajmujące szczegóły. Monarchini zachowała podczas pobytu w Walencyi najściślejsze *incognito*, nie pozwalając nazywać się inaczej jak hrabiną de July. Na yachcie swym „Miramar“, na którym niemal przez cały czas przebywała, przyjęła jedynie wizytę austro-węgierskiego konsula, p. Mertensa, który przybył złożyć Jej Cesarskiej Mości swój hołd. Ulicami Walencyi przejeżdżała Najj. Pani wagonem tramwaju parowego. Najj. Pani, równie jak Jej towarzyszka, były w stroju zupełnie prostym, czarnym, tak, że publiczność mogła wcale nie zauważyć Monarchini. Najj. Pani zwiedzała znakomitsze budowle i pomniki Walencyi i w niektórych sklepach poczyniła znaczniejsze zakupy, nabywając rzadkiej piękności biżuterye, wyroby ceramiczne i t. d. W trakcie zwiedzania miasta, została Jej Cesarska Mość poznaną przez dyrektora tramwaju parowego, p. Domenecha, który natychmiast do dyspozycyi Monarchini oddał wagon osobny. Najj. Pani przyjęła i zezwoliła, ażeby p. Domenech towarzyszył Jej aż do yachtu.

O przebiegu dalszych konferencyi P. Prezesa gabinetu hr. Taaffego z przywódcami stronnictw umiarkowanych, celem utworzenia stałej większości w Radzie państwa, czytamy w pismach wiedeńskich następujące krótkie komunikaty: „Dnia 6 b. m. po południu odbyła się u P. Prezesa Ministrów hr. Taaffego dłuższa konferencya, w której brali udział: P. przewodniczący Koła polskiego JE. poseł Jaworski, tudzież Ich Eksc. PP. Ministrowie Zaleski, dr. baron Gautsch i dr. Steinbach. Dalszy ciąg konferencyi nastąpi później“.

„D. 7 b. m. po południu odbyła się u P. Prezesa gabinetu hr. Taaffego dłuższa konferencya, w której wzięli udział P. przewodniczący klubu konserwatywnego poseł hr. Hohenwart, tudzież PP. Ministrowie hr. Falkenhayn, br. Gautsch, hr. Schönborn i dr. Steinbach. Dalszy ciąg konferencyi nastąpi później“.

Według depeszy z Wiednia do *Czasu* obecność PP. Ministrów br. Gautscha i dr. Steinbacha podczas konferencyi P. Prezesa Ministrów hr. Taaffego z p. Jaworskim tłómaczy się tem, że ci dwaj PP. Ministrowie są właściwymi autorami programu większości. *Fremdenblatt* pisze o konferencyach tych w sposób następujący: „Z dotychczasowego przebiegu konferencyj okazuje się, że obok PP. Ministrów br. Gautscha i dr. Steinbacha, którym było powierzone wypracowanie pierwszego projektu programu, którzy zatem należą do stałych uczestników w konferencyach, towarzyszyli konferencyom z przywódcami zjednoczonej lewicy także P. Mini-

ster handlu markiz Bacquehem, konferencyi z prezesem Koła polskiego P. Minister Zaleski, a konferencyi z hr. Hohenwartem PP. Ministrowie hr. Falkenhayn i hr. Schönborn. Okoliczność ta zdaje się usprawiedliwiać przypuszczenie, iż chciano podnieść charakter Ministerstwa jako gabinetu koalicyjnego, który obejmuje wszystkie stronnictwa. Tylko w ten sposób bowiem można wytłómaczyć sobie okoliczność, iż PP. Ministrowie towarzyszyli układom z pewnemi stronnictwami, których programów partyjnych bynajmniej nie podzielają, ale których idee są im bliższe, niżli tendencye innych stronnictw".

Na dzisiaj zapowiedziana jest druga konferencya z przywódcami Zjednoczonej lewicy.

Biskupem Königgrätzu mianowany został kanonik wyszehradzkiej kapituły kolegialnej, ks. dr. Edward Brynych, urodzony w r. 1846 w Vlasenic koło Przybramu, syn administratora dóbr ziemskich, były profesor teologii pastoralnej i metodyki w instytucie teologicznym w Königgrätz.

Ks. arcybiskup Stablewski, jak donosi *Reichsanzeiger*, miał w d. 5 b. m. posłuchanie u cesarza Wilhelma. Według *Kuryera Pozn.* audyencya ta trwała przeszło kwadrans, poczem odbył się wielki obiad galowy; na który otrzymał zaproszenie także ks. arcybiskup Stablewski. W obiedzie tym wzięli udział: nadzwyczajny poseł sułtana, dalej ambasador turecki, a z ministrów: kanclerz hr. Caprivi, hr. Eulenburg, Bosse i Berlepsch, generalicya, nadburmistrz Berlina Zelle, książę Antoni Radziwiłł i pan Kościelski. Przed obiadem rozmawiała dłuższy czas z ks. arcykiskupem Stablewskim cesarzowa niemiecka, po obiedzie zaś rozmawiał z nim przez dłuższy czas cesarz Wilhelm, w sposób, jak pisze *Kuryer Pozn.*, bardzo łaskawy. Dnia 6 stycznia był ks. arcybiskup o pół do 1 przyjmowany u cesarzowej Fryderykowej. Cesarzowa Fryderykowa bardzo troskliwie i życzliwie wypytywała się o Poznań. W ciągu dnia złożył arcypasterz poznański wizyty kanclerzowi, prezesowi ministrów, ministrowi wyznań i ministrowi skarbu.

Berliński urzędowy *Reichsanzeiger* ogłasza korespondencyę urzędu spraw zagranicznych z posłem niemieckim w Bernie, v. Bülow'em, odnoszącą się do „kwitów z funduszu welfickiego". Według słów urzędowego dziennika, jakiemi dziennik ten poprzedza ogłoszoną przez siebie korespondencyę, rząd niemiecki już na wiosnę roku zeszłego zajmował się tą sprawą, którą poruszyło obecnie pismo *Vorwärts*, przyczem przyszedł do przekonania, iż „chodzi tu o omyłkę, co do której trzeba pozostawić na boku kwestyę, czy i o ile ta lub owa osobistość z pośród wymienionych w owej konferencyi, świadoma była omyłki. Pomijając inne względy, pewność, iż ma się tu do czynienia z fałszerstwem, powstała już ztąd, iż potwierdzenia odbioru przez kanclerza Rzeszy, względnie przez upełnomocnionego do tego przezeń urzędnika co do używania pieniędzy z funduszu welfickiego na tajne cele polityczne, potwierdzenia, które tworzyłyby jedyne kasowe dowody, iż takie poświadczenia kiedykolwiek po usunięciu ich, zostały spalone, tudzież formularze na kwitaryusze, o jakich wspomina ogłoszona korespondencya, nigdy nie istniały".

Freisinnige Zeitung zauważa do tego oświadczenia *Reichsanzeigera*: „Jeżeli *Vorwärts* nie może wykazać dalszych dowodów na poparcie swoich twierdzeń wówczas dał się widocznie złapać jakiemuś oszustowi".

Köln. Ztg. ogłasza p. t. *Der Druck der Militär-Ausgaben* artykuł, w którym zestawiony jest przegląd ciężarów wojskowych w poszczególnych państwach. Według tego artykułu, koszta na obronę krajową, na armię i na marynarkę wynosiły razem w r. 1892/93 w Anglii 36·9, w Rossyi 28·7, we Francyi 27·1, we Włoszech 22·4, w Niemczech 17·8 a w Austro-Węgrzech 17·6 procentu całego budżetu. Wydatki na opodatkowanie, na umorzenie i t. d. długów państwowych wymagały we Włoszech 43·8, w Austro-Węgrzech 29·3, we Francyi 28·4, w Anglii 27·9, w Rossyi 25·7 a w Niemczech 12·9 procentu całego budżetu.

Jak donoszą z Petersburga, komitet ministrów zatwierdził statuta stowarzyszenia rolniczego, które postawiło sobie za zadanie popierać materyalnie i ekonomicznie kolonizacyę południowo-zachodnich gubernij rossyjskich za pomocą żywiołów, które mają być sprowadzane z wnętrza Rossyi.

Zapowiedziane pomnożenie rossyjskich urzędów konsularnych, względnie podniesienie wielu konsulatów rossyjskich do rzędu generalnych konsulatów, a wice-konsulatów do rzędu konsulatów nastąpi we Francyi, Niemczech, Hiszpanii, Szwecyi i Norwegii.

Administracya rossyjskich kolei skarbowych, jak się dowiaduje *Polit. Corr.*, zamierza przeprowadzić przedłużenie kolei nad Narwią w dwóch kierunkach: z Małkini do Grajewa i z Ostrołęki na Ciechanów do Płocka. Rossyjska administracya wojskowa zaś ma zarządzić budowę wielkiego mostu drewnianego na rzece Bugu w powiecie Bialskim, w gubernii siedleckiej.

Według wiadomości, jaką odbiera *Polit. Corr.* z Konstantynopola, została tamtejsza bułgarska agencya dyplomatyczna uwiadomiona przez rząd książęcy w Sofii, że według doniesień pochodzących z kół emigrantów bułgarskich zamierzony jest zamach na życie dyplomatycznego agenta p. Dimitrowa. P. Dimitrow uwiadomił o tem doniesieniu W. Portę, poczem sułtan wydał natychmiast rozkaz, aby zostały zarządzone środki ostrożności potrzebne dla zapewnienia bułgarskiemu agentowi dyplomatycznemu bezpieczeństwa życia, i aby przed domem jego ustawiono silną straż wojskową. Ponieważ atoli dla silniejszego oddziału straży w najbliższem sąsiedztwie gmachu bułgarskiej agencyi nie można było od razu wyszukać odpowiedniego lokalu, przeto zbudowano tymczasem tuż przy wspomnianym gmachu domek strażniczy, w którym dniem i nocą trzymają straż jeden żandarm i jeden policyant.

Deputowany Delahaye oświadcza w *Figarze*, że na kilka dni przed swoją interpelacyą otrzymał od osoby, której nazwiska przyrzekł nie wymieniać, listę 172 przekupionych deputowanych, senatorów i urzędników wraz z dowodami ich winy. Delahaye wypowiedział w kilka dni potem znaną mowę, nie wymieniając nazwisk, albowiem wykrywanie winnych jest rzeczą sądów, nie jego. Pod wszystkiemi nazwiskami na czekach ukrywają się osobistości polityczne. Pod nazwiskiem służącego biura Davoust ukrywa się Rouvier; Chevillard, to Barbe. Komisya śledcza znalazła dotychczas 12 przekupionych, którzy otrzymali razem kilkaset tysięcy franków. Ponieważ jednak i to, co Reinach do rozdziału otrzymał, wykazuje sumę blisko 12 milionów, przeto przypuszczając, że pośrednicy zatrzymali dla siebie połowę, pozostaje jeszcze suma 6 milionów. Liczba nieznanych jeszcze przekupionych znajdzie się, dzieląc tę sumę przez 25.500, albowiem ta suma jest średnią sumą przekupstwa.

Organizacya socyalistów w Paryżu postąpiła o tyle, że według ostatnich wiadomości *Maison du peuple* pozostawiono zupełnie anarchistom, pięć zaś frakcyj socyalistycznych, a to: possybiliści, allemaniści, blankiści, guesdziści i niezawiśli połączyli się w jednolitą organizacyę. Każda frakcya wysyła dziesięciu delegatów do komitetu centralnego: komitet ten tworzy „ligę działania dla utworzenia republiki socyalistycznej". Posiedzenia tego parlamentu pięćdziesięciu będą tajne. Przedewszystkiem ma być przeprowadzona organizacya socyalistów w Paryżu. Paryż podzielony zostanie na 80 sekcyj. Komitet 50 wyda wkrótce odezwę do narodu.

Donoszą z Paryża o licznych rewizyach w pomieszkaniach anarchistów i socyalistów i o aresztowaniu kilku z nich. Wielu nihilistów zostało wydalonych z granic Francyi. Tak donoszą o wydaleniu Rossyan Wojciechowskiego, Abrankowskiego, Demsky'ego, Gendynowskiego. Podczas rewizyi skonfiskowano u wielu liczne pisma rewolucyjne, kompromitujące listy i broń.

Niektóre dzienniki zwalczają energicznie projekt postawienia obwinionych byłych ministrów przed trybunałem stanu. *La petite République* sądzi, że byłaby to tylko parodya sprawiedliwości: wystarczy przedstawić sobie, że Rouviera sądziłby Constans, a Baihauta dyrektor *Tempsa*, Hebrard.

Zdaje się, że w razie, gdyby b. minister robót publicznych, Baihaut, został oskarżony w sprawie panamskiej, rząd pozostawi Izbie deputowanych rozstrzygnienie kwestyi, czy Baihaut ma być postawiony przed trybunał stanu, czy też przed sąd przysięgłych. Dotychczas pozostaje Baihaut na wolnej stopie.

Sędzia śledczy przesłuchał deputowanych Laguerre'a, boulanżystę — i bar. Soubeyrana. Komisarz policyi posłany do kilku instytucyj bankowych, skonfiskował nowe dokumenty.

Déroulède wyjechał do Londynu, do Rocheforta.

Sąd wojenny w Astrachanie wydał w tych dniach wyrok na uczestników zeszłorocznych zaburzeń, jakie zaszły w Astrachanie przy sposobności zaprowadzenia zarządzeń anticholerycznych. 20 oskarżonych zasądzono na karę śmierci, 22 na dożywotnie ciężkie roboty w kopalniach syberyjskich, 140 na lżejsze kary, 30 zaś uwolniono.

W Serbii wre zacięta walka pomiędzy radykalnymi i liberalnymi i z obu stron padły już pierwsze ofiary. W Negotinie został zabity przywódca tamtejszych liberalnych Awramowicz, a w Pożedze padł od oficerskich szabel radykalny agitator Dragatin Lapcewicz.

Radykaliści utrzymują, że rząd przygotował zamach i że wysłał pułkownika Czolaka-Anticza do Milana, dla omówienia z nim szczegółów wykonania zamachu. *Dnewni List* już teraz ostrzega oficerów, aby nie plamili broni, używając jej przeciwko swym współobywatelom. Z wielkiem niezadowoleniem przyjęli również radykaliści wiadomość o nominacyi bliskiego krewnego Milana dowódcą konnej gwardyi, widząc w niej objaw tajnych związków gabinetu Awakumowicza z Milanem. Jednakże stronnictwo radykalne nie może wystąpić z silną akcyą, gdyż jest rozdwojone i zdemoralizowane. W obozie radykalnym przywódcy nie posiadają już dawnego znaczenia, a przeciwko Pasiczowi i innym członkom centralnego komitetu objawia się coraz silniejsza opozycya, która zarzuca komitetowi zbyteczną miękkość i opieszałość. Natomiast rząd występuje z całą energią, ufny w poparcie armii i całego urzędniczego aparatu. W każdym razie walka wyborcza z okazyi bliskich wyborów do skupczyny będzie zacięta, a wynik jej jest bardzo niepewny.

W północnych częściach Holandyi, a zwłaszcza w prowincyi Groningen, graniczącej z Niemcami, zapanowało od pewnego czasu wielkie wzburzenie między klasami robotniczemi. Rozruchy trwają ciągle i doprowadziły już do kilkakrotnych wykroczeń. W Sappemeer, w gronińskiej prowincyi, w ostatnią sobotę odbyły się demonstracye uliczne urządzone przez tłumy socyalistów i robotników, niemających roboty. Policya i wojsko rozpędziły manifestujących zapomocą białej broni. W poniedziałek robotnicy rzucili się na żołnierzy, którzy wspólnie z urzędnikami strzegli kilku ważniejszych zakładów fabrycznych. Kilku żołnierzy pobito, a jednego z nich raniono w sposób niebezpieczny. Gdy nadciągnął oddział konnej żandarmeryi, tłumy miotały na żandarmów groźby i przekleństwa i obrzuciły ich gradem kamieni. W skutek tego żandarmerya dała ognia, przyczem dwie osoby padły trupem a pięć poniosło ciężkie rany. Rannych przewieziono do szpitala w pobliskiem mieście Groningen. Trzech przywódców rokoszu przyaresztowano.

W dniu 2-go b. m. zagajone zostały w Lizbonie posiedzenia tegorocznej sesyi portugalskich kortezów mową od tronu, wygłoszoną przez samego króla. Mowa od tronu stwierdza, że Portugalia pozostaje w najlepszych stosunkach z mocarstwami europejskiemi; zapowiada ona daleko idące reformy, mające na celu przywrócenie równowagi w finansach państwowych za pomocą ograniczeń w wydatkach i obniżenia procentów opłacanych od długu publicznego i bieżącego. Rokowania, dotyczące obniżenia stopy procentowej, opłacanej przez państwo, znajdują się już w pełnym biegu, tak, że skarb bez obawy będzie mógł dokonać zamknięcia bieżącego roku finansowego.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kandy, 9 stycznia. Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand wyjechał wczoraj z Kandy, zwiedziwszy historyczny staw i ruiny starego miasta Anardja-Pura. Najdostojniejszy Arcyksiążę udał się następnie w dalszą wycieczkę, mającą charakter ściśle prywatny, z której powróci we wtorek.

Wiedeń, 9 stycznia. (*Tel. pryw.*) J. E. Pan Namiestnik hr. Badeni przyjmowany był wczoraj i dzisiaj przez Najj. Pana na posłuchaniu, a mianowicie wczoraj na dłuższej, przeszło godzinę trwającej audyencyi prywatnej, dzisiaj zaś na audyencyi publicznej.

Wiedeń, 9 stycznia. Na porządku dziennym posiedzenia Izby poselskiej dnia 17 b. m. będzie ciąg dalszy rozprawy budżetowej, oraz przedłożenie Ministerstwa spraw wewnętrzych z projektem ustawy o fałszowaniu artykułów żywności.

Wiedeń, 9 stycznia. (*Tel. pryw.*) Z wyjątkiem namiestnika Tyrolu, bawią tu obecnie szefowie wszystkich krajów koronnych.

Wiedeń, 9 stycznia. Naczelnicy krajowi: hr. Thun, Loebl, Jaeger i Rinaldini przybyli tutaj.

Budapeszt, 9 stycznia. Konferencya stronnictwa liberalnego uchwaliła złożyć p. ministrowi Wekerlemu gratulacye z powodu przeprowadzenia tyle ważnych operacyj finansowych. Przyjęła też budżet, przyczem p. minister Wekerle oświadczył, iż rząd obecny, podobnie jak dawniejszy dążyć będzie do tego, ażeby prawno-państwowe stanowisko Węgier otrzymało odpowiedni wyraz także w zewnętrznej reprezentacyi Najw. Dworu.

Budapeszt, 9 stycznia. Do Izby poselskiej wniósł Rząd projekt ustawy co do zakazu produkowania sztucznego wina i handlu tem winem, oraz projekt ustawy o kontyngencie rekrutów na rok 1893.

W rozprawie szczegółowej nad budżetem wniósł Pazmandy rezolucyę z wezwaniem rządu, aby wniósł do Izby projekt ustawy o reaktywowaniu królewsko-węgierskiego Dworu.

Bohum, 9 stycznia. Zgromadzenie 4000 górników ze wszystkich okręgów kopalnianych uchwaliło popierać zmowę górników w rewirze Saary.

Berlin, 9 stycznia. Cesarz Wilhelm wyjechał wczoraj wieczór do Sigmaringen.

Gelsenkirchen, 9 stycznia. Tutejsze zgromadzenia górników uchwaliły jednogłośnie przystąpić do strejku.

Sigmaringen, 9 stycznia. Księstwo Edynburscy z córką, narzeczoną następcy tronu rumuńskiego, przybyli tutaj, powitani najserdeczniej przez rodzinę księcia Hohenzollern. Następca tronu uściskał serdecznie narzeczoną.

Rzym, 9 stycznia. Wczoraj rozpoczęły się uroczystości z powodu jubileuszu biskupiego Ojca św. Leona XIII. (*Patrz artykuł w części politycznej.* Przyp. Red.) Papież przyjął przeszło 500 dzieci z rodzin szlacheckich i mieszczańskich, przyczem chór dzieci śpiewał hymny na cześć Papieża i na cześć Krzysztofa Kolumba. Ojciec św. przemawiał do każdego dziecka w słowach pełnych miłości, obdarzył każde medalionem pamiątkowym i udzielił w końcu wszystkim swego błogosławieństwa.

Paryż, 9 stycznia. (*Tel. pryw.*) Niektóre dzienniki podnoszą, że Baihaut, były minister robót publicznych faworyzowany był także przez ówczesnego ministra finansów Carnota, obecnego prezydenta. *Gaulois* twierdzi, iż to jest przyczyną, dlaczego Baihaut dotychczas nie został uwięziony; żąda też, ażeby Carnot, którego nieposzlakowany charakter jest wyższy po nad wszelkie podejrzenia, nie wstrzymywał biegu sprawiedliwości.

Paryż, 9 stycznia. Poczyniono tu wszelkie zarządzenia, ażeby w dniu jutrzejszym utrzymać porządek. We wszystkich większych miastach skonsygnowane będą załogi.

Stockholm, 9 stycznia. W odbytych tu wyborach do takzwanego Volksreichstagu zwyciężyli wszyscy, przez socyalistów postawieni kandydaci.

Washington, 9 stycznia. Sekretarz stanu Forster orzekł, iż bil zakazujący immigracyi do Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej w niczem nie uwłacza traktatom międzynarodowym.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9 stycznia 1893, godzina 10 minut 30. Akcye kredytowe 316·65, Akcye kolei państwowej 293·85. Akcye tytoniowe 165·50. Anglo-austryackie 150·—, Unionbank 245·75, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 90·85, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych —·—, liste zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, 4½-prc. listy zastawne banku krajowego 99·50, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 98·25, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —.—. za 100 marek 59·18. Usposobienie silne.

Wiedeń, 9 stycznia 1892 r. godz. 2, minut 10. Akcye kredytowe 316·65, Alp. Tow. górnicze 51·70. Węgierskie akcye kredytowe 363·25, Akcye anglo-austryackie 294·—. Akcye banku Union 91·50, Akcye kolei Karola Ludwika 219·—. Akcye kolei Północnej 283·—. Akcye kolei Południowej 91·50, Losy tureckie 44·10, Akcye kolei państwowej 294·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 250·—. Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej —·—, Wiedeńskie losy komunalne 164·75, Akcye tytoniowe 165·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·—, Akcye kolei Elbetal 227·75, Akcye banku dla krajów koronnych 228·30. 4-prc. węgierska renta złota 114·15, Akcye banku związkowego 115·75, Rubel papierowy 1·20·78, Węgierska renta papierowa 100·72. Usposobienie wyczekujące.

Telegramy zbożowe z d. 7 stycznia 1893 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr. procent 13·67 do 14·— zł. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7·36 do 7·38 zł. Berlin: pszenica (na sierpień) 156·50 do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., spirytus 31·70 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 47·75 fr.

Odpowiedzialny Redaktor: **Adam Krechowiecki.**

Nadesłane.

Jako sądownie ustanowiony kurator niewiadomych spadkobierców śp. Katarzyny Pilip wzywam takowych, aby się w powyższej sprawie spadkowej do dni 14 w mojej kancelaryi zgłosili.

Adwokat dr. Adolf Weiss,
96 Lwów, ul. Krakowska l. 14.

Przeciw katarom
organów oddechowych, przy kaszlu, chrypce i innych dolegliwościach gardła poleca się

MATTONIEGO GIESSHÜBLER najczystsza wods mineralna SZCZAWA-ALKALICZNA

czysto albo z ciepłem mlekiem użyty. Wywiera ona wpływ orzeźwiający, uspakajający i łagodnie usuwający, ułatwia wydzielenie się flegmy i jest w takich wypadkach jak najlepiej wypróbowany. 42

Przyjechali do Lwowa

dnia 9 stycznia 1893.

Hotel Żorża

PP. M Rudnicka ze Strzałek, J. Rozwadowska z Hladek, L. Szawłowski z Przewłoki C. ks Jahner z Tarnopola, R. Grocholski z Rożysk, St Dolański z Baranowa, M. Tustanowski z Oskrzesiniec, M. Zaleski z Podola ross, E. Bals he i B Coeri z Rumunii, W. Anisch z Drohowyża.

Wystawy i Muzea.

Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od g. 3—6 po południu Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dni 20 ct. W niedzielę otwarte od g. 10—1 przed połudn. wstęp wolny.

Muzeum im. Dzieduszyckich przy ulicy Teatralnej L. 18, otwarte dla publiczności w święto i niedzielę od godziny 10 - 11 przed południem, we środy i soboty od g. 11- 3. Wstęp wolny

Muzeum Zakładu narodowego im. Ossolińskich od godziny 10—1 przed i od 3—5 po południu we wtorek i piątek. Wstęp wolny.

Biblioteka uniwersytecka codziennie z wyjątkiem dni feryalnych.

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg pośp.	Pociąg pospieszn.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesza.
Z Krakowa	6.01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	7·21	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	6·55	—	—
Z Suczawy . . .	10·09	—	7·56	1·42	7·06	—
Z Kimpolungu . . .	10·09	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec .	10·09	—	7·56	—	7·06	—
Z Hliboki . . .	10·09	—	—	—	7·06	—
Z Nowosielicy . . .	—	—	7·56	—	7·06	—
Z Słobody rungurskiej	10·09	—	—	1·42	7·06	—
Z Husiatyna via Halicz	10·09	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	-
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja . . .	—	—	9·16	—	—	-
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja . . .	—	—	—	—	1·41	—
Z Pesztu. Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja . . .	—	—	9·16	—	1·41	—
Z Sokala i Bełzca . .	—	—	—	—	—	4.48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg pośp.	Pociąg pospieszn.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesza.
Do Krakowa	10·41	3·07	5·26	11·01	7·56	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	7·56	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza) .	3·10	—	10·02	10·52	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Nowosielicy .	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Hliboki . .	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec . . .	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Kimpolungu . . .	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	7·41	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	7·41	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	7·41	1
Do Bełzca i Sokala .	—	—	—	—	—	9·5
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	7·36

U w a g a: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5 59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 9 stycznia 1893.

	płacą walutą austr. złr.	ct.	żądają złr.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	218	—	221	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	248	—	251	—
Banku hip. galic. po 200 zł. a. w.	339	—	—	—
Banku kred. gal. po 200 zł. a. w.	—	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	100	90	101	60
„ „ 5 prc. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	108	10	108	80
Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 l.	98	30	99	—
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51 l.	99	50	99	95
Tow. kred. galic. ziems. 4 pr. w. a. I. emis.	97	—	97	70
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 41½ lat	95	30	96	—
4½ pr. w. a. los. 52 l.	100	25	100	95
4 pr. w. a. los w 56 l.	94	80	100	20
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	—	—	—	—
(daw. 5 pr.) 2½ pr. w. a.	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr m. k.	104	80	105	50
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	96	10	96	80
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	101	50	102	20
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	—	101	70
Pożyczki kr. 6 pr w. a.	103	50	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. w. a.	98	70	99	40
„ „ „ 4 „ „	92	50	93	20
5. Losy miasta Krakowa	23	—	25	50
„ „ Stanisławowa	36	—	—	—
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	67	5	77
Napoleondor	9	57	9	67
Półimperyał	9	70	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	21 —	1	26 —
„ papierowy	119	70	1	21 70
100 marek niemieckich	59	—	59	50

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. stycznia 1893.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98.25	98 45
luty-sierpień	98.20	98.40
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	97.85	98.05
kwiecień-październik	97.85	98.05
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	142.50	143.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	144.-	144.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	157.5	158.50
„ „ 1864 po 100 zł.	187.25	188.25
„ „ 1864 po 50 zł.	187.25	188.25
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	155.—	156.—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	116.35	116.55
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.45	100.65
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	105.50	.—
Galicyi	104.90	105.30
Niższej Austryi	109.75	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	95.75	96.75
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	149.10	149.80
Inst. kred. dla handlu po 160 zł	314.75	315.25
Niżno-austr. tow, eskomt. po 500 zł.	640.—	650.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	340.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal zakł. kred. ziem a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	229.—	230.—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	987.—	993.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	94 50	95.50
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł mk.	325.—	329.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	.—	—.—

	płacą	żądają
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2820.—	2825.—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	219.—	219.70
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	249.50	250.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	292.10	292.60
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a	90.25	90.75
I. koli węg. gal. a 200 zł. w srebrze	202.—	202.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 prc.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	118.25	119.25
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. a. w. w 50 l.	100.75	101.75
„ „ „ „ „ 4 pr.	96.70	97.50
„ „ „ „ premiowe po 3 pr.	112.50	113 50
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6. pr	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ k w 36 l. 6 pr.	101.50	102.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.50	—.—
„ „ „ „ „ po 4 pr. w 41 l. wyl.	94.90	—.—
„ „ „ „ „ po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	100.25	—.—
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51½ l.	99.35	99.65
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	100.75	—.—
Banku aust. węg. 4½ pr.	100.—	100.20
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 prc.	101.50	102.—
„ „ „ „ wyl. 4½ pr.	100.60	101.60
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 pr.	98.—	99 —
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4%	99.75	—.—
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.50	100.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—

	płacą	żądają
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	88.10	89.10
z r. 1884	96.—	97.—
z r. 1866	—.—.	—.—
r r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	104.75	105.75
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	138.60	139.—
6. Losy		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	190.—	—.—
Clarego po 40 zł. m. k.	55.25	56.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	131.—	131.50
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	23.—	—.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.—	23.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	58.—	59.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	54.—	55.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.10	18.50
„ „ węg. „ po 5 zł.	11.90	112.30
Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa po 10 zł. a. w.	25.—	26.—
Salma po 40 zł. m. k.	66.50	67.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	67.50	68.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	41.—	—.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	134.—	135.—
„ „ po 50 zł. a. w.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	42.25	44.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	65.—	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	120.45	120.95
Paryż za 100 fr.	47.95·—	48.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.67·—	5.69·—
„ pełnej wagi	5.64·—	5.66·—
Korona	—.—·—	—.—·—
20-frankówka	9·58·—	9.59· —
Rosyjski półimperyał	—.—·—	—.—·—
Talar związkowy	—.—·—	—.—·—
Srebro	—.—·—	—.—·—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 11254 [129 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Bronisława Leszczyckiego cessyonaryusza Ludwiki Wilczkowej w kwocie 222 zł. 33 ct. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 18 stycznia 1892 i dnia 17 lutego 1893 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności objętej wykazem l. 36 gminy Złotniki Tomasza Wilczka a względnie jego masy spadkowej własnej.

Cena wywołania 4135 zł.

Wadyum 413 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec, dnia 15 października 1892.

L. 4820 [28 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Makowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. gal. zakładu kredyt. włość. „w likwidacyi“ we Lwowie w kwocie 15 rat po 16 zł. 25 ct. aw. i resztę 137 zł. 78 ct. aw. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 16 lutego 1893, i 16 marca 1893 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod lk. 256 w Makowie położonej dłużnika ś. p. Wincentego Stanaszka a względnie tegoż masy spadkowej własnej w księdze gruntowej gminy katastralnej Maków na imię ś. p. Wincentego Stanaszka następnie zaintabulowanej: a) wyk. hip. 385 w całości, b) wyk. hip. 377 w 2|18 część. c) wyk. hip. 383 w 2|4 cz. d) wyk. hip. 384 w połowie, e) wyk. hip. 386 w 2|16 cz. f) wyk. hip. 389 w 2|16 cz. g) wyk. hip. 390 w 2|8 cz. h) i wyk. hip. 391 w 2|12 cz.

Cena wywołania 945 zł. 40 ct.

Wadyum 10 prc. 94 zł. 54 ct.

Kuratorem dla nieznanych wierzycieli został ustanowiony adw. p. dr. Zygmunt Werner w Makowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, 11 października 1892.

L. 15535 [64 1—3]

W sprawie egzekucyjnej Nykoły Gierysza z Dąbek przeciw Danyłowi Popadiukowi o zapłacenie 130 zł. w. a. zpn odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż połowy realności dłużnika wyk. hip. 139 w Kunisowcach położonej w dwóch terminach dnia 20 lutego i dnia 4 kwietnia 1893 o 9 godzinie rano w sądzie tutejszym.

Cena wywołania w kwocie 943 zł. 87 ct. w. a.

Wadyum 94 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkową, lub wyżej, a na drugim i nawet niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, 10 grudnia 1892.

L. 6736 [66 1—3]

W dniach 10 lutego i 10 marca 1893 każdym razem o godz. 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności tabularnej pod lk. 155 w Jarosławiu dłużników Liebe Uiberall, Saala Sternhell i Liebe Sternhell własnej na zaspokojenie pretensyi kasy oszczędności miasta Rzeszowa w kwocie 227 zł. 55 ct. a. w. zpn.

Cena wywołania 10000 zł.

Wadyum 1000 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Grabowskiego z Jarosławia.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Jarosław, dnia 27 maja 1892.

L. 7161 [7961 1 3]

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Aleksandra Wanka przeciw Wojciechowi Nowotarskiemu i Maryi z Obtułowiczów Nowotarskiej pto 600 zł. rozpisaną została egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 18 i 19 ks. gr. gm. Sporysz na dzień 8 lutego 1893 i na dzień 8 marca 1873 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum 210 zł.

Cena szacunkowa i wywołania 2100 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw dr. Władysław Raschke.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hidoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

Żywiec, dnia 30 września 1892.

L. 13330 [7893 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia 12 rat a względnie 10 rat pożyczkowych po 12 zł na dniu 10 lutego, 20 czerwca, 20 października każdego roku począwszy od dnia 20 października 1884 do zapłaty zapadłych z 10 prc. odsetkami zwłoki od dnia zapadłości każdej raty aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi niemniej też kosztów już przyznanych w kwocie 6 zł. 76 ct. i kosztów obecnego podania które w kwocie 6 zł. 76 ct. a. w. się przyznaje, odbędzie się na rzecz ck. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l w. hip. 1254 gm. kat. Peczeniżyn objętej dłużnika Dmytra Wiszczuka Wasyla własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 30 stycznia i 1 marca 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono p. Henryka Szeiba c. k. notaryusza w Peczeniżynie.

Wadyum wynosi 40 zł. aw.

Peczeniżyn, dnia 23 listopada 1892.

L. 7010 [43 1—3]

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną licytacyę realności pod lwh. 838 i 12/16 części realności pod lw. hip. 839 w Kętach położonych w budynku sądowym w dwóch terminach w dniach 15 marca i 18 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano, na drugim terminie niżej ceny wywołania 90 zł. i 6 zł.

Wadya 9 zł., 60 ct.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono Juliana Sporna, ck. notaryusza z Kęt.

Ekstrakt tabularny, akt oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy,

Kęty, 10 grudnia 1892.

L. 5630 [62 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 700 zł. w. a. w. z pn. Mendlowi Hammerowi u Izaaka Dawida Friedmana się należącej odbędzie się w sądzie tutejszym na dniu 23 stycznia i 23 lutego 1893 każdym razem o godz. 10 z rana, na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, na drugim także niżej ceny szacunkowej, publiczna sprzedaż realności pod lk. 8 w Cieszanowie położonej wyk. hip. 9 ks. gr. tejże gm. objętej Izaaka Dawida własnej.

Cena szacunkowa wynosi 4000 zł.

Wadyum 400 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych mogą być w registraturze przejrzane.

Leiby Horowitza z Cieszanowa ustanowiono kuratorem dla wierzycieli z nazwiska i z miejsca pobytu niewiadomych,

C. k. Sąd powiatowy.

Cieszanów, dnia 24 września 1892.

L. 7133 [63 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie ogłasza, że celem zaspokojenia sumy wekslowej 150 zł. a. w. z pn. Godtowi Reiber należącej odbędzie się w sądzie tutejszym na dniu 23 stycznia i 23 lutego 1893 każdym razem o godzinie 10 z rana publiczna sprzedaż realności pod lk. 178 w Narolu m. położonej i wykazem hip. 37 ks. gr. tejże gm. objętej.

Cena szacunkowa wynosi 175 zł.

Wadyum 18 zł,

Kuratorem z miejsca pobytu niewiadomych ustanowiono Leiby Horowitza z Cieszanowa.

Akt oszacowania, warunki licytacyjne i wyciągi hipoteczne mogą być w registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy.

Cieszanów, dnia 14 października 1892

L. 16204 [61 3—3]

Brodzki c. k. Sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności gminy miasta Brodów w ilości 887 zł. 98 ct. zpn. przymusowy jawny przetarg należących do dłużników tj. Zakładów israelickich w Brodach 2/8 części ciała hipotecznego wykazem l. 1151 gminy katastralnej Brody objętych na 1828 zł. 50 ct. oszacowanych, na dnie 27 stycznia 1893 i 27 lutego 1893 zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczna 182 zł. 85 ct.

W pierwszym terminie nabyć można tych 2/8 części realności tej tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej w drugim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg tabularny i protokół ocenienia realności tej, przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Brody, dnia 21 października 1892.

L. 5611 [68 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Makowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Stow. poż. „Wzajemna pomoc“ w Makowie w ilości 63 zł. a. w. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 6 lutego i 6 marca 1893 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę posiadłości pod l. k. 211 w Zawoji położonej na rzecz solidarnej dłużnej masy spadkowej śp. Kunegundy Piergies następnie zaintabulowanej: wh. 559 w całości wh. 539 w 20/194 cz. wh. 554 w 3/8 cz. wh. 545 w połowie wh. 546 w 31/72 cz. wh. 547 w 18/216 cz. wh. 548 w 3/4 cz. wh. 1064 w 18/216 cz. wh. 2339 w 1/4 cz. wh. 2340 w 6/12 cz. wh. 2341 w połowie wh. 2342 w 4/16 cz. wh. 2344 w 18/2 6 cz wh. 2346 w 19/74 cz. wh. 2347 w 6 32 cz. wh. 2348 w 2 8 cz. bez fundus instructus.

Cena wywołania 458 zł. 31 ct.

Wadyum 10 prc. 45 zł. 83 ct.

Kuratorem nieznanych wierzycieli ustanowiony został p. adw. dr. Zygmunt Werner w Makowie.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hip. przejrzeć lub odpisać można w tut. sąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, 21 listopada 1892.

L. 6755 [67 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi ogłasza, że w tymże sądzie 30 stycznia i 27 lutego 1893 o godzinie 10 publiczna sprzedaż licytacyjna realności lwh. 30 w Przytrzowicach Tomasza Kozła własna.

Cena wywołania 1601 zł. 45 ct. w. a.

Wadyum 160 zł w. a

Warunki licytacyjne w registraturze sądowej.

Kalwarya, dnia 17 grudnia 1892.

L. 7981 [69 3 3]

Celem zaspokojenia wierzytelności Matysa Auerhalma w kwocie 60 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 31 stycznia i 1 marca 1893 każdym razem o 10 godzinie rano publiczna licytacya połowy realności w Sokołowie wykazem hipotecznym nr. 609 objętej Simona Auerhalma własnej.

Cena wywołania 135 zł.

Wadyum 13 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokołów, 12 grudnia 1892.

L. 25282 [48 3—3]

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności J. M. Kreugla w sumie 200 zł. aw. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna jednej ósmej części realności objętej wyk. hip. l. 139 ks. gr. miejskiej Strusiny według poz. 3 ad. b) kr. wł. do Teodora Kulikowskiego należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach a mianowicie: w dniu 3 lutego i w dniu 3 marca 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 445 zł. 66 ct. poniżej której w terminie pierwszym część realności sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 45 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 22 grudnia 1892.

L. 11515 [15 3—3]

W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Jacentemu Przędzikowi i spóln. o 30 zł. 43 ct. a. w. odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach t. j. dnia 6 lutego 1893 i dnia 6 marca 1893 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 4 w Prokocimie położonej.

Cena szacunkowa wynosi 900 zł. wa.

Wadyum 90 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Peiper.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, 21 listopada 1892.

L. 17036 [7972 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności wekslowej w kwocie 916 zł. 63 ct. a. w. z pn. odbędzie się dnia 6 lutego 1893 i dnia 8 marca 1893 o godzinie 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż dłużniczki Chany z Gänslów Weingarten własnych 2/5 części realności wyk. hipot. 1233 gm. kat. Stanisławów objętej pod lk. 176²/₄ położonej, które przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 1449 zł. 11¹/₅ ct. a. w. jednak nie niżej ¹/₃ części tejże sprzedane zostaną.

Zakład wynosi 150 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Eliasz Fischler.

Stanisławów, 23 listopada 1893.

L. 42052 [18 3—3]

Krakowski Sąd delegowany-miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości galicyjskiego zakładu kredyt ziem. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 1000 zł. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 7 lutego 1893 i 16 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lk. 19 w Węgrzcach i lwh 85 w Bibicach Walentego Reinera własnych.

Cena wywołania 2250 zł.

Wadyum 225 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Staniszewski.

Kraków, 30 grudnia 1891.

L. 6211 [42 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności 135 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Józefa Piekarza w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż połowy posiadłości whl. 137 gm. Brody objętej dłużniczki Maryanny Gielatowej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 6 lutego i dnia 6 marca 1893 każdym razem o 10 rano.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony p. adw. dr. Bresiewicz w Kalwaryi.

Wadyum wynosi 44 zł.

Kalwarya, dnia 30 listopada 1892

L. 15011 [7988 3—3]

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dnie 8 lutego 1893 i 8 marca 1893 zawsze o godzinie 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż 1/5 części majętności objętej wyk. hip. l. 77 gm. katastr. Wojsławice dłużniczki Ewy Krasilczuk własnej celem zaspokojenia pretensyi Judy Herscha Donnera w kwocie 30 zł. 50 ct. z pn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mającej 1/5 części majętności w ilości 123 zł. 20 ct.

Wadyum zaś 12 zł. 32 ct.

W pierwszym terminie nabyć można 1/5 część majętności tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej na drugim terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i reszta w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany p. dr. Wejda.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokal, 30 października 1892.

L. 11536 [7894 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie w ilości 8 rat po 12 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się w dniu 13 lutego i w dniu 13 marca 1893 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 7 księgi gruntowej gminy Kawenczyna objętej dłużniczki Rozalii a Kozubów Przywarowej własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 650 zł.

Wadyum 65 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został p. dr. Strowski z Ropczyc.

Ropczyce, 3 grudnia 1892.

L. 16490 [84 2—3]

Brodzki c. k. Sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności funduszu krajowego w ilości 107 zł. zpn. przymusowy jawny przetarg 9/128 części należących do dłużniczki Adeli vel Hudli Safir ciała hipotecznego pod l. wykazu 969 gminy katastralnej Brody na 810 zł. ocenionej na dnie 20 stycznia 1893 i 24 lutego 1893 zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 81 zł.

W pierwszym terminie nabyć można realność tę tylko ze cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej w drugim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg tabularny i protokół ocenienia realności tej przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Dołżyckiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, dnia 15 listopada 1892.

L. 6084 [109 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Nathana Süsskinda w kwocie 99 zł. 50 ct. a. w. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod nk. 36 w Ropicy polskiej położonej, wykazem hipot l. 34 objętej dłużnika Pawła Szczepanika własnej na dzień 24 stycznia i 21 lutego 1893 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie w Gorlicach.

Cena wywołania 3265 zł.

Wadyum 327 zł

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adwokata dr. Neumanna w Gorlicach.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, 6 września 1892.

L. 11621 [112 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. ogłasza, że przeprowadzi dnia 26 stycznia 1893 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 2 marca 1893 nawet niżej takowej każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusową sprzedaż realności wyk. hip l. 230 gminy Kamionka str. objętej Jakóba Leiby Łapajówkera i Bruchy Mali Łapajówker własnej na rzecz Borucha Lewina pto 1820 zł. z pn.

Cena wywołania 2928 zł.

Wadyum 293 zł.

Dla niewiadomych z życia i miejsca wierzycieli ustanawia się kuratorem dr. Karola Lenartowicza.

Kamionka str., 25 listopada 1892.

L. 6307 [7922 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Pilznie podaje do wiadomości że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. galic. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 48 zł. w. a. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod lk. 79 położonej objętej wyk. hip. l. 82 ks. gr. gminy kat. Zassów wedle poz. 1 karty własności do dłużników Zofii Kubisztal a względnie tejże spadkobierców oraz Michała, Jana, Katarzyny, Stanisława i Antoniego Magdziarz oraz Teresy Żurkowej należącej w sądzie tutejszym w dwóch terminach a mianowicie dnia 20 lutego 1893 i dnia 20 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 400 zł. w. a.

Wadyum 40 zł. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Tytusa Bujnowskiego c. k. notaryusza w Pilznie.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przynależytości i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 30 listopada 1892.

L. 22401 [36 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg. s. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz c. k. uprzywiliowanego galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie sumy 100 zł. 12 ct. w. a. z pn. licytacyą realności nieobjętej masy spadkowej śp. Jakóba Podolańskiego, Wincentego Podolańskiego, Katarzyny Demko z życia i miejsca pobytu niewiadomej Maryi Kobak małoletnich Franciszka i Marcina Podolańskich, własnej wyk. hip. 583 gminy kat. Jaryczów nowy objętej na dzień 10 lutego 1893 i na dzień 10 marca 1893 zawsze o godzinie 10 rano, w biurze nr. 2.

Cena wywołania 105 zł. w. a.

Wadyum 10 zł. 50 ct. w. a.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipot., przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Starczewski.

Lwów, dnia 17 grudnia 1892.

L. 8695 [7904 1—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 zrana, dnia 22 lutego 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 22 marca 1893 nawet poniżej, licytacya realności według whl. 268 ks. gr. gminy Białe, Tomasza Kempy syna Michała własnej, na rzecz Salamona Katza pto 50 zł. zpn.

Cena wywołania 385 zł.

Wadyum 38 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania, wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Antoniego Harasiewicza.

Przemyślany, 26 września 1892.

L. 9452 [7933 2—3]

Sieniawski c. k. Sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem celem zaspokojenia wierzytelności Tobiasza Melohna w kwocie 158 zł. 22 ct. a. w. zpn. egzekucyjną sprzedaż realności wyk. hip. l. 125 ks. gr. gminy Krasne objętej dłużnika Jaśka vel Jana Szynal własnej w dniu 27 stycznia i w dniu 24 lutego 1893 o 10 godzinie rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 839 zł.

Zakład wynosi 83 zł. 90 ct.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół oszacowania mogą być przejrzane w ts. registraturze.

Sieniawa, 19 listopada 1892.

Wyroki prasowe.

L. 74 [135]

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek ck. prokuratoryi państwa w myśl § 493 p. k. orzekł: że zamieszczony w nr. 1 czasopisma „Naprzód“ z dnia 1 stycznia 1893 na 3 stronicy w 1 i 2łamie artykuł rozpoczynający się od słów: „Rocznicę nadania konstytucyi“ a kończący się słowy „Czy można sobie wystawić przyjemniejszy obrazek, zawiera istotę czynu zbrodni zaburzenia spokoju publicznego z § 65 lit. a. uk, że przeto dalsze rozszerzanie tego artykułu zabronionem zostaje.

Z c. k. Sądu krajowego karnego.

Kraków, 4 stycznia 1893.

Zl. 1 (32)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift: „Parlamentär“ Nr. 51 vom 25 December 1892 unter der Rubrik: „Politicke udalosti“ enthaltenen Artikels, beginnend mit „Dobry nas pritel“ und endigend mit „slavny basnik Vajanky!“ das Vergehen nach § 310 St. G. begründe und es wird nach § 494 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich wird die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 27 December 1892.

Upadłości.

L. 61 (55 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy, w krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Abischa Kellnera nieprototokołowanego kupca w Przemyślu mianuje ck. adjunkta sądowego Hugona Królikowskiego komisarzem konkursowym i poleca opieczętowanie i spisanie masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adwokata dr. Franciszka Dolińskiego terminie dnia 16 stycznia 1893 o ażeby na i wzywa wszystkich wierzycieli, 10 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności, dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej, ustanawia się termin do 24 marca 1893, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swoje, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w Sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić mają, ile że ich w razie przeciwnym skutki prawne, ustawą konkursową zagrożone, dosięgną.

Na terminie zaś dnia 14 kwietnia 1893 u komisarza konkursowego odbyć się mającym, winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzytelności, oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjść mają, wykazać.

Na tymże terminie będzie usiłowaną ugoda, także wolno wierzycielom w miejsce dytychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Na koniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej, nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej".

Przemyśl, 2 stycznia 1893.

L. 150 (100 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Chaima Rosenthala kupca nieprotokołowanego w Przemyślu, mianuje c k. adjunkta sądowego Królikowskiego komisarzem konkursowym i poleca opieczętowanie i spisanie masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adwokata dra Bernharda Gansa i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 16 stycznia 1893 o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności, dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej, ustanawia się termin do 31 marca 1893, w którym terminie wszyscy którzy do masy konkursowej, żądania mają, wierzytelności swoje, chociażby się nawet, o nie spór już toczył w sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić mają ile że ich wrazie przeciwnym skutki prawne, ustawą konkursową zagrożone dosięgną

Na terminie zaś dnia 14 kwietnia 1893 u komisarza konkursowego o godzinie 10 rano odbyć się mającym, winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzytelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają wykazać.

Na tymże terminie będzie usiłowaną ugoda, także wolno wierzycielom w miejsce dotych zasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Na koniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej, nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej".

Przemyśl, 4 stycznia 1893.

L. 81 (76 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Dawida Eisena protokołowanego kupca w Tarnowie zamieszkałego a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jako też do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 dz. p. p. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Ant Jezierski c. k. sekretarz Rady sąd. obw. w Tarnowie tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adw. dr. Salamon w Tarnowie.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 17 stycznia 1893 o godz. 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumen ami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 14 lutego 1893 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchanie w dniu 7 marca 1893 o godz. 10 przed południem odbyć się mającym, do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w § 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

Tarnów, dnia 3 stycznia 1893.

Kuratele.

L. 10424 [14 3—3]

Alojzy Wisłocki uznany sądownie niedołężnym na umyśle, kuratorem dlań ustanowiony jest Mieczysław baron Czechowicz w Kańczudze.

Z ck. Sądu powiatowego.
Przeworsk, 17 grudnia 1892.

L. 7299 [31 3—3]

Michał Pawłyk ze Ścianki uznany marnotrawcą. Kuratorem ustanowiony Mykieta Bubnów ze Ścianki.

C. k. Sąd powiatowy.
Potok złoty, dnia 20 lisstopada 1892

Rozmaite obwieszczenia.

L. 4100 [113 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Krościenku zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jakóba Bańkę z Kluszkowiec w sporze ustnym Stanisława Bańki w Kluszkowicach przeciw małolet. Józefowi, Maryannie, Wojciechowi, Jakóbowi, Tomaszowi i Agnieszce Bańkom do rąk ich matki i opiekunki Katarzyny Bańka, Maryannie Bednarczyk w Kluszkowicach, nieobecnemu i z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Jakóbowi Bańce do rąk kuratora ad actum Antoniego Siciaka wyznaczono do rozprawy termin na 17 stycznia 1893, ustanowiono dlań kuratorem Antoniego Siciaka, wójta z Kluszkowic, któremu potrzebnych informacyj do obrony udzielić ma, lub też innego pełnomocnika sobie ustanowić.

C. k. Sad powiatowy.
Krościenko, 18 października 1892.

L. 20413 [87 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu ogłasza, że Rebeka Röbinsohn wniosła dnia 14 listopada 1892 do l. 17642 pozew przeciw nieznanemu z miejsca pobytu Alojzemu Lindenbergowi pto 20 zł. wa. zpn., na który termin do rozprawy drobiazgowej na d. 17 stycznia 1893 godzinę 9 rano został wyznaczony.

Dla Alojzego Lindenbergera ustanawia się kuratorem adwokata dr. Segala w Jarosławiu i wzywa się Alojzego Lindenbergera, aby ustanowionemu kuratorowi zawczasu dostarczył informacyi lub innego zastępcę sądowi przedstawił, skutki bowiem zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Jarosław, 28 grudnia 1892.

L. 10208 [53 3—3]

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Helenę Pieniążek, że przeciwko niej Kazimierz Rudnicki wytoczył pozew de praes. 25 listopada 1892 l. 10208 o uznanie za zgasłą i wykreślenie sumy 2541 złp. 21 gr. na karcie C. w poz. 14 dóbr „Część Łukawica Łapczyńskie" lwh. 95 objętych zaintabulowanej, który ustanowionemu dla niej kuratorowi ad actum adwokatowi dr. Barbackiemu w Nowym Sączu doręczono, z wyznaczeniem terminu do rozprawy sumarycznej na dzień 26 stycznia 1893 o godzinie 9 rano.

Wzywamy ją przeto, aby temu kuratorowi informacyi udzieliła lub innego pełnomocnika tut. sądowi wymieniła.

C. k. Sąd obwodowy.
Nowy Sącz, 10 grudnia 1892.

L. 24093 (7490 3—3)

Księgi gruntowe.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20 marca 1874 l. 29 dz. u. kr. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1 grudnia 1892 za nową księgę uważanym być ma.

I. dla majętności tabularnych

L. porządk.	Majętność tabularna	położona		
		w gminie katastralnej	w okręgu sądu powiatowego	w okręgu sądu obwodowego
1	Roztoczki część Dom. 61 p. 467	Roztoczki	Bolechów	Sambor
2	Roztoczki część Dom. 61 pag. 5			
3	Roztoczki część Dom 124 p. 357			
4	Roztoczki część Dom. 61 pa. 25			
5	Roztoczki część Dom. 61 pag. 9			
6	Roztoczki część Dom. 61 pag 1			
7	Roztoczki część Dom. 61 pa. 37			
8	Witwica, Stańkowce Roztoczki część X jedno, ciało stanowiące Dom. 34 pag. 346 i Dom. 275 pag. 410	Stańkowce		
9	Hoszów część Dom. 64 pa. 113	Hoszów z Gerynią		
10	Hoszów z Gerynią część Dom. 60 pag 426			
11	Hoszów część Dom. 60 pa. 427			
12	Hoszów część Dom. 60 pa 469			
13	Hoszów część Dom. 60 pa. 443			
14	Hoszów część pod Jaźwinami Dom. 60 pag. 459			
15	Gerynia część Dom. 60 pa. 477			
16	Gerynia część Dom. 60 pa. 443			
17	a Gerynia część Dom. 60 p. 461 b Gerynia Dom 80 pag. 322			
18	Lolin część I. Dom. 14 pag. 35	Lolin i Niagryn	Dolina	
19	Lolin część II Dom. 117 p. 240			
20	Lolin część III. Dom. 54 p. 319			
21	Lolin część IV. Dom. 42 p. 407			
22	Niagryn część I. Dom. 14 pa 25			
23	Niagryn część II. Dom. 42 p. 408			
24	Niagryn część III. Dom. 54 p. 331			
25	Nadziejów Dom. 85 pag. 193	Nadziejów z kolonią Hoffnungsau		
26	Płoskie	Płoskie		
27	Wiciów zapisana w Tabuli krajowej w Dom. 70 pag. 347 i Dom. 354 pag. 364	Wiciów	Staremiasto	
28	Izydorówka Dom 215 pag 232	Izydorówka i Lachowice podróżne	Żurawno	
29	Jarosław miasto połowa	Jarosław	Jarosław	Przemyśl
30	Jarosław druga połowa miasta			
31	Olszanówka do Kruhela			
32	Olszanówka Łazy			
33	Olszanówka miejska			
34	Jaworów	Jaworów	Jaworów	
35	Grendziowa Dom. 70 pag. 334 i d 354 pag. 61	Godziowa	Staremiasto	Sambor
36	Grendziowa koloria Dom. 70 pa. 465 i Dom. 354 pag 73			
37	Wołoszynów Dom. 70 pa. 342 i Dom 354 pag. 316	Wołoszynów		
38	Część Wołoszynów Dom 527 p. 71			

II. wiejskich

1. Łazy rymanowskie podlegające powiatowemu w Rymanowie.
2. Roztoczki,
3. Stańkowce,
4. Hoszów z Gerynia, podlegjące sądowi powiatowemu w Bolechowie.
5. Lolin i Niagryn,
6. Nadziejów z kolonią Hoffnungsau, podlegające sądowi powiatowemu w Dolinie.
7. Płoskie,
8. Wiciów, podlegające sądowi powiatowemu w Staremmiescie.
9. Izydorówka podlegająca sądowi powiatowemu w Żurawnie.
10. Wyszatyce podlegające sądowi powiatowemu m. d. w Przemyślu.
11. Grąziowa,
12 Wołoszynowa podlegające sądowi powiatowemu w Staremmieście.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych przejrzanym być może, a to dla posiadłości tabularnych pod 1—38 w urzędzie hipotecznym przynależnego c. k. Sądu obwodowego, zaś dla posiadłości wyżej pod II. 1—12 poszczególnionych w biórze dotyczącego sądziego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czy to własności, czyli zastawu lub jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. Sąd krajowy wyższy wszystkich którzyby;

1. na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia nowych ksiąg nabytego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała.

2. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle inne jakie prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały ażeby z tymi prawami a to:

Co do majętności tabularnych wyżej pod I. 1—38 wymienionych do przynależnych Trybunałów I. instancyi, zaś co do posiadłości pod II 1—12 poszczególnionych do dotyczących c k. sądów powiatowych najdalej do dnia 1 grudnia 1893 włącznie się zgłosili, gdyż inaczej w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionymi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępnie, było już zapisane, lub że było ono wiadomem z jakiej rezolucyi sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania przed sąd wniesinoego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

SIMONOWICZ m. p.
Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego.
Lwów, dnia 18 października 1892.
MATKOWSKI m. p.

L. 10209 [54 3—3]

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Helenę Pieniążek, że przeciwko niej Kazimierz Rudnicki wytoczył pozew de praes. 25 listopada 1892 l. 10209 o uznanie za zgasłą i wykreślenie sumy 1463 złp. 2 gr. na karcie C. w poz. 15 dóbr „Część Łukawica Łapczyńskie“ lwh. 95 objętych zaintabulowanej, który ustanowionemu dla niej kuratorowi ad actum adwokatowi dr. Barbackiemu w Nowym Sączu doręczono, z wyznaczeniem terminu do rozprawy sumarycznej na dzień 26 stycznia 1893 o godzinie 9 rano.

Wzywamy ją przeto, aby temu kuratorowi informacyi udzieliła lub innego pełnomocnika tut sądowi wymieniła.

C. k. Sąd obwodzwy.

Nowy Sącz, 10 grudnia 189².

L. 45731 [46 3—3]

Pana Borucha Epsteina, sekwestra dochodów Stanina, w powiecie Kamioneckim położonych, obecnie niewiadomego z miejsca zamieszkania, wzywa się, ażeby w przeciągu 90 dni, licząc od ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w biurach ck. powiatowej dyrekcyi skarbu w Brodach w sprawie przesłuchania go o ubytek 9114·32 stopni hektolitrowych, zagrabionego sądownie na rzecz wys. skarbu i w sprawie o ubytek 1265% hektolitrowych z kampanii 1891/92 i o imputowany mu wywóz tej ilości spirytusu bez zgłoszenia i opłaty podatku konsumcyjnego się zgłosił, ile że w przeciwnym razie postępowanie w myśl § 623 k. k. przeprowadzonem zostanie.

C. k. pow. Dyrekcya skarbu.

Brody, 28 grudnia 1892.

L. 734 [50 3—3]

C. k. Izba notaryalna Przemysko-Samborsko-Sanocka wzywa wszystkich tych, którzyby rościli sobie pretensye do kaucyi służbowej zmarłego w Przemyślu ck. notaryusza śp. Ignacego Frankowskiego z tytułu urzędowania jego jako ck. notaryusza w Przemyślu i komisarza sądowego tamże, jakoteż z tytułu takiegoż urzędowania jego substytuta, p. Stanisława Gałzińskiego — aby takowe w przeciągu 6 miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu licząc, do tutejszej Izby wnieśli, albowiem po upływie tego terminu kaucya rzeczona z pod węzła kaucyjnego uwolnioną i wydaną zostanie.

Przemyśl, 8 grudnia 1892.

L. 24702 (7919 3—3)

Na prośbę Józefa Godeka wzywamy posidacza zaginionej książeczki wkładkowej kasy oszczędności miasta Sambora Nr. 18033 z dnia 1 czerwca 1882 na imię Józefa Godeka wystawionej i na 317 zł. 94 ct opiewającej, by takową w przeciągu sześciu miesięcy od trzeciego umieszczenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ sądowi przedłożył, gdyż po upływie tego terminu wkładkowa książeczka ta amortyzowaną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Sambor, 22 listopada 1892.

L. 7037 [7982 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Olesku zawiadamia Annę Bednarczuk urodzoną Wiślińską z miejsca bobytu nieznaną, że celem prawidłowego doręczenia jej uchwały egzekucyjnej z 16 maja 1892 l. 3591 ustanowiono dla niej dr. Leona Reisa, ck. notaryusza w Olesku, kuratorem ad actum.

Olesko, 15 listopada 1892.

L. 39220 (7879 3 3)

C. k. Sąd krajowy jako trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Dawida Soldingera, że przeciw niemu wniósł dr. Zygmunt Miczyński pozew de praes. 1 grudnia 189? l. 39220 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 1050 zł. wa. zpn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 2 grudnia 1892 l. 39220 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwokatowi dr Gluzińskiemu, z substytucyą adwokata dr. Tomika w Krakowie, i poleca Dawidowi Soldingerowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy

Kraków, dnia 2 grudnia 1892

L. 9153 [7973 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bochni ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej ck. urzędu podatkowego w Bochni imieniem wys. skarbu przeciw Wojciechowi Dańcowi pto 66 zł. 21 ct. zpn. ustanowił dla niewiadomych z miejsca pobytu Władysława Dańca i Wiktoryi Dańcowej kuratorem ad actum adw. dr. Władysława Michnika w Bochni.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 16 sierpnia 1892.

L. 6478 [7981 2 3]

Dnia 9 marca 1892 zmarł w Tynowie Michał Koba z pozostawieniem kodycylu.

O tem zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Fedka Kobę z wezwaniem, ażeby w przeciągu roku jednego wniósł oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Mikołajem Harasymem dla niego ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.

Medenice, 23 października 1892.

L. 7414 [7950 2—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Gerschona Senensieb, że Libe Weinlös z Brzeżan wniosła przeciw niemu w dniu 27 grudnia 1892 l. 7414 prośbę o nakaz zapłaty sumy 50 zł. wa. zpn. z wekslu z daty Brzeżany 8 stycznia 1892 i że wydany równocześnie nakaz zapłaty doręcza się do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Czajkowskiego.

C. k. Sąd obwodowy.

Brzeżany 28 grudnia 1892.

L. 1025 [27 2—3]

Celem uporzadkowania po myśli § 2 i 3 ustawy z 23 maja 1883 l. 82 stanu hipotecznego realności lwh. 540 w Odrzykoniu ustanawia się dla nieznanego z miejsca pobytu Wojciecha Blicharczyka kuratora w osobie Michała Typrowicza z Odrzykonia o czem się go niniejszem zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno, dnia 11 czerwca 1892.

L. 6311 [7927 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku ustanawia w sprawie tabularnej Alojzego Schmidera o wpis prawa własności do ciała hipotecznego whl. 516 w Sanoku, dla niewiadomych z miejsca pobytu Jana i Katarzyny Pytlów kuratorem Feliksa Rudzika z Sanoka, temuż uchwałę z dnia 24 września 1892 l 5271 doręcza i wzywa tychże nieobecnych, by ustanowionemu kuratorowi w sprawie tej informacyi udzielili, lub sądowi innego pełnomocnika przedstawili, inaczej skutki tego zaniedbania sobie przypiszą

C. k. Sąd obwodowy.

Sanok, dnia 19 listopada 1892.

L. 7413 [7949 2—3]

C k. Sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Brzeżanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Gerschona Senensieb, że Izrael Joel Weinlös z Brzeżan wniósł przeciw niemu w dniu 27 grudnia 1892 l. 7413 prośbę o nakaz zapłaty sumy 50 zł wa. zpn. z wekslu z daty Brzeżany 17 stycznia 1892 i że wydany równocześnie nakaz zapłaty doręcza się do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Czajkowskiego.

C. k. Sąd obwodowy.

Brzeżany, 28 grudnia 1892.

L. 4887 [7955 2 3]

C. k. Sąd powiatowy ustanawia dla nieznanego z miejsca pobytu Jana Berszakiewicza celem doręczenia temuż tutejszo sądowej rezolucyi z dnia 1 grudnia 1892 l. 4887 intabulacyi prawa zastawu dla sumy 100 zł. zpn. na rzecz Jana Słowińskiego na realności Jana Berszakiewicza zezwalającej, kuratora Jana Kapałkę, burmistrza, temuż pomienioną rezolucyę doręcza, a Jana Berszakiewicza o tem niniejszem zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Ciężkowice, 1 grudnia 1892.

L. 13086 [7976 1 3]

C. k. Sąd powiatowy w Haliczu jako władza kuratelarna w sprawie sumarycznej Maryi Dulewskiej, przeciw objętej masie spadkowej śp. Izabeli Duszyńskiej i nieoświadczonym i nieznanym spadkobiercom śp. Izabeli Duszyńskiej o zapłacenie 400 zł. wa. zpn. ustanawia dla niewiadomych i nieoświadczonych spadkobierców śp. Izabeli Duszyńskiej, jako też dla z życia, miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Jasińskiego lub dla tegoż nieznanych spadkobierców kuratora w osobie dr. Przesmyckiego, notaryusza w Haliczu i wzywa tychże przez edykta, ażeby z ustanowionym kuratorem się porozumieli lub innego zastępcę sobie obrali i sądowi przedstawili i środki do obrony służące temuż kuratorowi dostarczyli, a to przed terminem, który się równocześnie do wniesiesienia obrony i dalszej rozprawy na dzień 16 stycznia 189? o godz. 9 rano naznacza, gdyż złe skutki wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z ck. Sądu powiatowego.

Halicz, 20 listopada 1892.

L. 13481 [7974 1—3]

C k. Sąd powiatowy w Chrzanowie zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Gersona Laubentrachta, że w sprawie Markusa Gassnera przeciw niemu pto 68 zł. 17 ct. wa. wytoczonym adwokat dr. Kremer z Chrzanowa dla niego kuratorem ustanowiony został.

Poleca się przeto Gersonowi Laubentrachtowi, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił do sporu informacyi lub innego pełnomocnika tut. ck. sądowi przedstawił.

C. k. Sąd powiatowy.

Chrzanów, 4 listopada 1892.

L. 652 [85 1 3]

Z miejsca pobytu niewiadomych Arona Münstera, Chanę Münster zam. Abrahami, Gittlę Münster zam. Weinberg, Markusa recte Mozesa Münstera, Jakóba Münstera i Rossę Münster zawiadamia się, iż w sprawie egzekucyjnej wys. skarbu przeciw Abrahamowi, Aronowi, Gittli, Joelowi, Izaakowi, Markusowi i Salamonowi Münsterom i spadkobiercom Beili Małki 2 im. Münster o zaległy podatek w kwocie 181 zł. 65½ ct. wa. zpn. dozwolono tusądową uchwałą z dnia 6 kwietnia 1889 l. 4960 egzekucyjne prawo zastawu w stanie biernym ciała hipotecznego 881 gm. kat. Brody dla zaległego podatku w kwocie 181 zł. 65½ ct. wa. zpn. na rzecz wys. skarbu i że wygotowane dotyczące uchwały tabularne dla nich przeznaczone doręcza się do rąk ich kuratora równocześnie ustanowionego w osobie Karola Babla w Brodach.

Zarazem wzywa się ich, by temu kuratorowi udzielili potrzebnej informacyi lub innego swego pełnomocnika tutejsz. sądowi wskazali, o ile w razie przeciwnym z zaniedbania tego złe skutki wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, dnia 3 lutego 1892.

L. 12016 [71 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Tłustem ustanawia dla nieznanych z miejsca pobytu Nussima Bruknera w celu doręczenia tusąd. uchwały tabularnej z dnia 24 listopada 1890 l 9160, wydanej na prośbę ck. powiatowej dyrekcyi skarbu w Kołomyi o zaintabulowanie egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 20 zł. i 1 zł. w stanie biernym realności wedle wyk hip. l. 54 gm. kat. Tłuste miasto Nusima Brukner własnej, tudzież później zapaść mających uchwał kuratorem p. Władysława Rubczyńskiego z Tłustego.

Wzywa się zarazem kuranda, by temuż kuratorowi swe środki obronne podał lub innego zastępcę ustanowił, inaczej wynikłe ztąd skutki samemu sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłuste, 2 grudnia 1892.

L. 3 [51]

Wydział krakowskiej Izby adwokackiej podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że p dr. Tadeusz Fiderkiewicz z dniem 1 stycznia 1893 wpisany został w listę adwokatów z siedzibą w Podgórzu.

Z Wydziału Izby adwokatów

Kraków, dnia 3 stycznia 1893.

L. 25510 [75 1—3]

Ck. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Meilecha Weissa, iż dlań w sporze sumarycznym Izraela Hermelego przeciw Meilechowi Weissowi o uznanie za zgasłą pretensyi 300 zł. wa. zpn. kuratorem adw. p. dr. Malawskiego w Tarnowie a tegoż zastępcą adw. p. dra Steca w Tarnowie ustanowiono.

Tarnów, dnia 22 grudnia 1892.

L. 4852 [132]

OBWIESZCZENIE.

Według § 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1892 (dz. u. p. Nr. 227) pobierane być mają istniejące podatki bezpośrednie i pośrednie i inne opłaty z dodatkami nadal w czasie od 1 stycznia do końca lutego 1893 według obowiązujących obecnie ustaw i przepisów podatkowych, a mianowicie dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości ustawą finansową z dnia 22 grudnia 1891 (Dz. p. p. Nr. 186) oznaczonej.

W myśl tej ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty na cały rok 1893.

Zmiany, jakieby później zajść miały podane zostaną w swoim czasie do powszechnej wiadomości.

Wymiar i rozkład podatku gruntowego na podstawie wyników regulacyi podatku gruntowego uskutecznione być mogą w miarę osięgniętych w myśl ustawy z dnia 23 maja 1883 (Dz. p. p. N. 83) rezultatów ewidencyi, a pod względem przypisywania i ściągania tego podatku na rok 1893 zastosowane być mają postanowienia prawne zawarte w ustawie z dnia 7 czerwca 1881 (Dz. p. p. N. 49) i w obwieszczeniu ck. Ministerstwa skarbu z dnia 22 czerwca 1883 (Dz. p. p. N. 119).

Podatek domowy ma być wymierzany i przypisywany na podstawie ustaw z dnia 9 lutego 1882 (Dz. pp. N. 17), 1 czerwca 1890 (Dz. p. p. N. 97) i rozporządzenia ck. Ministerstwa skarbu z dnia 15 października 1890 (dz. pp. N. 190).

Przy podatku zarobkowym i dochodowym będzie przypisywany i pobierany prócz ordynaryum podatku, także dodatek nadzwyczajny w wysokości ordynaryum podatku.

Ci jednak kontrybuenci, których łączna należytość w podatku zarobkowym i dochodowym w I. klasie, lub w podatku dochodowym w II. klasie rocznej kwoty podatkowej 30 zł. w ordynaryum nie przekracza, opłacać mają dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedem dziesiętnych (7/10) ordynaryum.

Roczna należytość podatku gruntowego domowo klasowego i czynszowego tudzież dochodowego ma być spłacaną z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału zaś należytość podatku zarobkowego płatną jest z góry w półrocznych ratach dnia 1 stycznia i 1 lipca roku bieżącego.

Przypisaną na rok 1893 należytość podatku gruntowego i domowo-klasowego należy podać do wiadomości Zwierzchności gmin, trudniących się dotąd poborem podatków, za pomocą doręczenia im indywidualnych tabel płatniczych.

O przypisanej należytości podatkowej pojedynczym kontrybuentom należy powiadamiać tych, że a to: o padatku gruntowym i domowo-klasowym przez uwidocznienie ze strony organów poborowych przypisu tych podatków w książeczkach podatkowych o podatku czynszowym i dochodowym przez doręczenie wydanego przez władzę wymiarową nakazu płatniczego zaś co do podatku zarobkowego służyć ma jako zawiadomienie o wysokości podatku wystawiony przez władzę wymiarową arkusz płatniczy podatku zarobkowego.

Kontrybuenci, którym podatek klasowy nowo przypisanym będzie, lub w wymiarze tego podatku jakaś zmiana zajdzie, otrzymają odrębne zawiadomienie.

Wszystkim c. k. urzędom podatkowym przypomina się okólnik c. k. kraj. Dyrekcyi skarbu z dnia 12 listopada 1889 l. 83958, według którego mają kontrybuentom, opłacającym podatek gruntowy lub domowo-klasowy uwidoczniać w ich książeczkach podatkowych cołoroczną należytość tych podatków według ich gatunków wraz z wszystkiemi dodatkami przy pierwszej wpłacie.

Co do sporządzenia i przedkładania fasyj do podatku dochodowego na rok 1893 jakoteż wykazywania stałych poborów służbowych, również co do wymiaru i uiszczenia tego podatku podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia prawne:

1) Fasye i wykazy co do poborów służbowych w celu wymiaru podatku dochodowego na rok 1893 mają być sporządzane w formie dotychczasowej w przepisie wykonawczym z dnia 11 stycznia 1850 (dz. p. p. nr. 10) wskazanej, i na ręce właściwej władzy wymiarowej w terminie do końca stycznia wniesione.

2) We fasyach dla dochodu 1 klasy, tudzież dla dochodów 2 klasy, nie stanowiących stałych poborów służbowych. wykazać należy celem obliczenia przeciętnego czystego dochodu opodatkowania na rok 1893 podlegającego, przychody i rozchody z trzech lat poprzednich to jest z roku 1890, 1891 i 1892

3) Przy wymiarze i poborze podatku dochodowego 2 klasy od stałych poborów służbowych przestrzegać należy przepisy prawne w §§. 21 i 22 ces. patentu o podatku dochodowym z dnia 29 października 1849 (dz. p. p. nr. 439) zawarte.

Osoby lub instytucye, obowiązane do wypłaty stałych poborów służbowych, mają pod własną odpowiedzialnością przy wypłacie poborów służbowych potrącać podatek dochodowy od poboru przypadający, i odwozić ściągnięte kwoty do c. k. urzędu podatkowego po upływie ośmiu dni każdego miesiąca.

4) Odsetki i renty podlegające opodatkowaniu w III. klasie dochodu, mają być wykazywane we fasyach według stanu majątku i dochodu z dnia 31 grudnia 1892.

5) Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, który należy się od procentów od ulokowanych u nich kapitałów, jest ważne także na rok 1893.

6) Posiadaczom tych budynków, które częściowo lub w całości uwolnione są od podatku czynszowego z tytułu nowej budowy, wymierzyć należy na rok 1893 podatek 5 prc. od uzyskanego czystego czynszu rocznego, to jest od kwoty czynszowej, pozostałej po strąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach całkowicie od podatku czynszowego uwolnionych, po potrąceniu nadto przypadających w roku 1893 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów na nich ubezpieczonych.

W mowie będący 5 prc. podatek jest podobnie jak i podatek czynszowy, podatkiem realnym, ma być uiszczony w czterech ratach kwartalnych z dołu i przysługuje mu ustawnicze prawo zastawu na dotyczącej nieruchomości

Lwów, dnia 30 grudnia 1882.

KUNDMACHUNG.

Nach § 1 des Gesetzes vom 21 December 1892 (R. G. Bl. Nr. 227) sind die bestehenden direkten Steuern und indirekten Abgaben sammt Zuschlägen nach Massgabe der gegenwärtig giltigen Besteuerungsgesetze, und zwar die Zuschläge zur Erwerbsteuer und zur Einkommensteuer in der durch das Finanzgesetz vom 22 December 1891 (R. G. Bl Nr. 186) bestimmten Höhe, in der Zeit vom 1 Jänner bis Ende Februar 1893 fortzuerheben.

Auf Grundlage dieses Gesetzes wird die Vorschreibung der direkten Steuern mit Berücksichtigung der gesetzlichen Zahlungstermine sofort für das ganze Jahr 1893 eingeleitet.

Die Änderungen, welche die nachstehenden Bestimmungen etwa später erleiden sollten, werden nachträglich bekannt gegeben werden.

Die Veranlagung der Grundsteuer auf Grund der Ergebnisse der Grundsteuer-Regelung hat nach Massgabe der im Sinne des Gesetzes vom 23 Mai 1883 (R. G. Bl. Nr. 83) zustandegekommenen Evidenzhaltungsresultate zu erfolgen, und ist in Absicht auf die Vorschreibung und Einhebung der Grundstener für das Jahr 1893 nach Massgabe des Gesetzes vom 7 Juni 1881 (R. G. Bl. Nr. 49) und der Kundmachung des k. k. Finanzministeriums vom 22 Juni 1883 (R. G. Bl. Nr. 119) vorzugehen.

Die Bemessung und Verschreibung der Gebäudesteuern hat auf Grund der Gesetze vom 9 Februar 1882 (R. G. Bl. Nr. 17), vom 1 Juni 1890 (R. G. Bl. Nr. 97) und der Verordnung des kk. Finanzministeriums vom 15 Oktober 1890 (R. G. Bl. Nr. 190) zu erfolgen.

Bei der Erwerb- und Einkommensteuer ist nebst dem Ordinarium ein ausserordentlicher Zuschlag in der Höhe des Ordinariums einzuheben.

Von jenen Steuerpflichtigen, deren Gesammtsteuerschuldigkeit an Erwerb- und Einkommensteuer 1 Klasse oder an Einkommensteuer 2 Klasse im Ordinarium den Betrag von 30 fl nicht übersteigt, ist der ausserordentliche Zuschlag nur in der Höhe von sieben Zehntel des Ordinariums einzuheben.

Die Jahresschuldigkeit an der Grund- Hauszins- und Hausklassensteuer, dann an der Einkommensteuer hat in dekursiven mit Schluss eines jeden Quartals fälligen Raten zur Berichtigung zu gelangen wogegen die Erwerbsteuerschuldigkeit in halbjährigen am 1 Jänner und 1 Juli des Jahres fälligen Ratenvorhinein entrichtet werden muss.

Die für das Jahr 1893 vorgeschriebene Schuldigkeit an der Grund- und Hausklassensteuer wird den Gemeinden, welche das Einhebungsgeschäft selbst besorgen mittelst der individuellen Einzahlungstabellen bekannt gegeben.

Die einzelnen Steuerträger werden von der individuellen Steuergebühr an der Grund- und Hausklassensteuer durch Vorschreibung in den Steuerbücheln seitens der Einhebungsorgane, an der Hauszins- und Einkommensteuer mittelst Zahlungsaufträge der Bemessungsbehörden in Kenntniss gesetzt, während über die Erwerbsteuerschuldigkeit der denselben von der Bemessungsbehörde ausgestellte Erwerbsteuerschein als Verständigung zu gelten hat.

Von der individuellen Schuldigkeit an der Hausklassensteuer tritt nebst dem die Verständigung durch die Bemessungsbehörden mittelst der Zahlungsaufträge in allen Fällen ein, wo die Steuergebühr neu in Zuwachs kommt, oder sich im Ausmasse derselben eine Änderung ergibt.

Es wird demnach den Steuerämtern die hierortige Zirkularverordnung vom 12 November 1889 Zl. 83958 in Erinnerung gebracht, laut welcher den Steuerträgern die ganzjährige Gebühr an der Grund- und Hausklassensteuer für das Jahr 1893 stets in den diesbezüglichen Steuerbüchen nach Steuergattungen und Zuschlägen ersichtlich zu machen ist.

In Absicht auf die Verfassung und Überreichung der Bekenntnisse über das steuerbare Einkommen, und der Anzeigen über die stehenden Bezüge, dann in Absicht auf die Bemessung und Entrichtung der Einkommensteuer für das Jahr 1893 werden nachstehende Bestimmungen zur allgemeinen Kenntniss gebracht:

1) Die Bekentnisse und Anzeigen zur Bemessung der Einkommensteuer für das Jahr 1893 sind in der bisherigen mit der Vollzugsvorschrift vom 11 Jänner 1850 (R. G. Bl, Nr. 10) vorgezeichneten Form anzufertigen und bis Ende Jänner 1893 bei den kompetenten Bemessungsbehörden einzubringen.

2) Die Bekenntnissen des Einkommens der 1 Klasse sowie des nicht in stehenden Bezügen bestehenden Einkommens der 2 Klasse haben die Einnahmen und Ausgaben aus den Jahren 1890, 1891 und 1892 zur Ermittlung des für das Jahr 1893 steuerbaren Durchschnittserträgnisses zur Grundlage zu dienen.

3) Die Anordnungen der §§ 21 und 22 des kaiserlichen Patentes vom 29 Oktober 1849 (R. G. Bl. Nr. 439) finden auf die von stehenden Bezügen der 2 Klasse in dem Jahre 1893 fälligen Beträge ihre Anwendung.

Die zur Auszahlung der stehenden Bezüge Verpflichteten, haben die ihnen bekannt gegebene Steuergebühr dem bezugsberechtigten bei sonstiger Haftung und Ersatzpflicht in Abzug zu bringen und binnen 8 Tagen an die Steuerkasse abzuführen.

4) Die Zinsen und Renten der III Klasse, welche der Einbekennung von Seite der Bezugsberechtigten unterliegen, sind nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31 December 1892 einzubekennen.

5) Das den Gewerbsunternehmern gesetzlich eingeräumte Recht, die Einkommensteuer, welche von den Zinsen der bei ihnen angelegten Kapitalien entfällt, bei der Auszahlung der Zinsen in Abzug zu bringen, hat auch für das Jahr 1893 seine volle Geltung.

6) Den Besitzern von Gebäuden, welche im Ganzen oder theilweise aus dem Titel der Bauführung die Befreiung von der Hauszinssteuer geniessen, ist für das Jahr 1893 eine Steuer von 5% des aus dem Gebäude erzielten Reinertrages vorzuschreiben

Als Reinerträgnis ist derjenige Betrag zu betrachten, welcher von dem ganzjährigen Bruttozinsertrage nach Abschlag der auf die Erhaltung des Gebäudes gesetzlich zugestandenen Prozente und bei ganz hauszinssteuerfreien Gebäuden überdies noch der im Jahre 1893 erweislich fällig werden den Zinsen von den auf dem steuerfreien Objekte versicherten Kapitalien erübrigt.

Die besagte 5% Steuer ist in allen Beziehungen mit Aus nahme der Ermittlung des Steuerbaren Reinertrages, der Hauszinssteuer gleichgestellt, und ist sonach als eine Realsteuer zu betrachten, welcher das gesetz Pfandrecht an der Realität zusteht, und dieselbe wie die Hauszinssteuer in dekursiven mit Schluss jeden Quarfals fälligen Raten einzuzahlen ist.

Lemberg, am 30 Dezember 1892.

ОПОВѢЩЕНЄ.

Пôсла §. 1 закона зъ дня 21 грꙋдня 1892, Ѣкстникъ законôвъ державныхъ нр 227 истнꙋючи податки безпосередни и посередни и инши оплаты зъ податками маютъ сѧ побирати и надаль въ часѣ отъ 1 сѣчня до кôнца лютого 1893 ведлѧ обовѧзꙋючыхъ законôвъ и приписôвъ податковыхъ, а именно додатки до податкꙋ заробкового и доходового въ высокости означенôй закономъ фінансовымъ зъ дня 22 грꙋдня 1891 (Ѣкст. зак. держ. нр. 186).

На основѣ того закона зарѧджꙋє сѧ приписанье податкôвъ сталыхъ на цѣлый рôкъ 1893 зъ оувзглѧдненємъ оустановленыхъ термѣнôвъ платежи

Змѣны, якибы въ слѣдствье вызшыхъ розпорѧджень настꙋпити моглы, бꙋдꙋтъ въ своимъ часѣ до всеобщои вѣдомости поданѝ

Вымѣръ и розкладъ податкꙋ грꙋнтового на подставѣ катастрꙋ грꙋнтового совершитись має по мѣрѣ осѧгненыхъ по мысли закона зъ дня 23 маѧ 1883 (Ѣкст. зак. держ. нр 83) резꙋльтатôвъ евіденціи; пôдъ взглѧдомъ приписанѧ и стѧганѧ того податкꙋ за рôкъ 1893 належитъ постꙋпати по мысли закона зъ дня 7 червня 1881 (Ѣкст. зак. дер. нр 49) и обвѣщенѧ ц. к. Міністерства фінансôвъ зъ дня 22 червня 1883 (Ѣкст. зак. держ. нр. 119).

При вымѣрѣ и приписаню податкꙋ отъ бꙋдынкôвъ, то єсть податкꙋ домового, належꙋтъ придерживатись законôвъ зъ дня 9 лютого 1882 (Ѣкст. зак. держ. нр. 17), 1 червня 1890 (Ѣкст. зак. держ. нр 97) и розпорѧдженѧ ц. к. Міністерства фінансôвъ зъ дня 15 жовтня 1890 (Ѣкст. зак. дер нр. 190). При податкꙋ заробковôмъ и доходовôмъ побиратись має крôмъ ордынаріи также додатокъ надзвычайный въ высотѣ ордынаріи.

Тѝ однакъ контрибꙋенты, которыхъ цѣлковита за рôкъ 1893 припадаюча належитôсть податкꙋ заробкового и доходового въ 1 клѧсѣ, або податкꙋ доходового въ 2 клѧсѣ, въ ордынаріи квоты рôчной 30 злр. не перевыжшає, маютъ платити додатокъ надзвычайный только въ высотѣ сѣмъ десѧтыхъ (7/10) ордынаріи.

Рочна належитôсть податкꙋ грꙋнтового домово-чиншового и клѧсового якъ такожъ податкꙋ доходового має оплачꙋватись въ квартальныхъ ратахъ зъ долꙋ, а то зъ кôнцемъ каждого кварталꙋ, а належытôсть податкꙋ заробкового въ пôврôчныхъ ратахъ, дня 1 сѣчня и первого липня зъ горы платныхъ.

Приписанꙋ на рôкъ 1893 належитôсть податкꙋ грꙋнтового и домово-клѧсового треба подати до вѣдомости Зверхностѧмъ громадскимъ, трꙋдѧчымъ сѧ поборомъ податкôвъ, черезъ дорꙋченье имъ индивідꙋальныхъ табель платничыхъ.

О приписаню поєдынчымъ контрибꙋентамъ належытости податкꙋ грꙋнтового и домово-клѧсового маютъ ихъ завѣдомити органы поборовѝ черезъ вписанє имъ въ ихъ книжочкахъ податковыхъ на лѣвой сторонѣ цѣлорôчной належытости податковой зъ всѣлякими додатками а контрибꙋентôвъ податкꙋ домово-чиншового и доходового черезъ дорꙋченье имъ изъ стороны властей вымѣровыхъ наказôвъ платежи. Що до контрибꙋентôвъ податкꙋ заробкового слꙋжити имъ має якоже завѣдомленье належитости аркꙋшъ податкꙋ заробкового, черезъ власти вымѣровѝ выставленый

Тѝ контрибꙋенты, которымъ податок домово класовый новоприписаный бꙋде, або въ вымѣрѣ того податкꙋ якась змѣна настꙋпитъ. бꙋдꙋтъ о тôмъ особно повѣдомленѝ. Пригадꙋє сѧ при тôмъ всѣмъ ц к. Оурѧдамъ податковымъ тꙋтешный обѣжникъ зъ дня 12 падолиста 1889 Ч. 83958, пôслѧ которого контрибꙋентамъ оплачꙋючимъ безпосередно въ ц. к. Оурѧдѣ податковôмъ податокъ грꙋнтовый и домово-клѧсовый винсвати маютъ до книжочокъ податковыхъ цѣлорочнꙋ належитôсть каждого зъ повыжшыхъ податкôвъ съ всѣлякими додатками.

Що до спорѧдженѧ и предложенѧ фасіи доходовыхъ и выказôвъ сталыхъ поборôвъ слꙋжбовыхъ, якъ такожъ що до вымѣрꙋ и заплаты податкꙋ доходового за рôкъ 1893 подає сѧ до всеобщои вѣдомости слѣдꙋючѝ постановленѧ:

1) Фасіи и выказы длѧ вымѣрꙋ податкꙋ доходового на рôкъ 1893 маютъ бꙋтꙋ спорѧдженѝ въ дотыхчасовôй, инструкціею, зъ дня 11 сѣчня 1850 (Ѣкст. зак. держ. нр. 10) приписанôй формѣ, и до кôнца сѣчня 1893 приналежнôй власти вымѣровôй предложенѝ.

2) При зôзнаню доходꙋ першой класи якъ такожъ доходы дрꙋгой клѧсы не доходѧчохо изъ сталыхъ поборôвъ слꙋжбовыхъ, слꙋжити маютъ за пôдставꙋ до обчисленѧ середного, чыстого доходꙋ, на рôкъ 1893 податкови пôдлеглого, прыходы и розходы зъ лѣтъ 1890, 1891 и 1892.

3) При вымѣрѣ и поборѣ податкꙋ доходового 2 клѧсы вôдъ сталыхъ поборôвъ слꙋжбовыхъ треба перестерѣгати прꙋписы правнѝ въ §§ 21 и 22 цѣсарского патентꙋ о податкꙋ доходовôмъ зъ дня 29 жовтня 1849 (Ѣкст. зак. держ. нр. 439) обнѧтѝ.

Особыово институціи, обовѧзанѝ до выплаты сꙋдлыхъ поборôвъ слꙋжбовыхъ маютъ при выплати поборôвъ стѧгати податокъ доходовый отъ поборôвъ припадаючѝ и отвозити стѧгненѝ квоты до Оурѧдꙋ податковово по оуплывѣ осьмого дня кождого мѣсѧца. пôдъ особистою отвѣчательностію и обовѧзкомъ до евентꙋального зворотꙋ податкꙋ.

4) Отсотки и ренты, пôдлѧгаючѝ оподатковаию въ 3 клѧсѣ, треба выказати въ фасіахъ пôслѧ станꙋ маєткового и доходꙋ зъ дня 31 грꙋдня 1892 рокꙋ.

5) Прыслꙋгꙋюче предпринимателѧмъ промысловымъ право, вôдтѧгати си податокъ доходовый, припадаючѝ вôдъ отсотокъ капіталôвъ оу нихъ льокованыхъ, при выплатѣ отсотокъ, важнымъ єсть такожь въ роцѣ 1893.

6) Посѣдателѧмъ бꙋдынкôвъ, оувôльненыхъ въ цѣлости або въ части ôдъ податкꙋ домово чиншового зъ тыꙋлꙋ новои бꙋдовы, належить сѧ вымѣрити 5 прц. податкôвъ на рôкъ 1893 ôдъ чистого доходꙋ чиншового зъ тыхъ бꙋдынкôвъ, то єсть ôдъ квоты чиншовои, позôсталои зъ цѣлорôчного чиншꙋ по потрꙋченю правно дозволеныхъ процентôвъ на оудержанье бꙋдынкôвъ. а надто при бꙋдынкахъ въ цѣлости ôдъ податкꙋ чиншового оувѣльненыхъ, по поврꙋченю такожъ оудоводненыхъ отсотокъ, въ роцѣ 1893 припадаючыхъ, ôдъ капіталôвъ на тыхже бꙋдынкахъ табꙋлѧрно-забезпеченыхъ. Сказаный 5 прц. податокъ єсть, такъ само якъ податок домово-чыншовый податкомъ реальнымъ, котораго прислꙋгꙋє оуставове заставꙋ на дотычнôй нерꙋхомости.

Зъ Президіи ц к. краєвои Дирекціи скарбꙋ.

Львôвъ, дня 30 грꙋдня 1892.

L. 733 [49 1—3]

C. k. Izba notaryalna Przemysko-Samborsko-Sanocka wzywa wszystkich tych, którzyby pretensye do kaucyi służbowej ś. p. Kazimierza Kurka c. k. notaryusza w Rudkach tak z czasu urzędowania jego jako ck. notaryusza w Niżankowicach i komisarza sądowego tamże, jakoteż z czasu takiegoż urzędowania jego w Rudkach i substytuta jego tamże p. Jacka Żyborskiego sobie rościli, aby takowe w pzzeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu licząc do tutejszej c. k. Izby notaryalnej wnieśli, a to tem pewniej, ileże po upływie powyższego terminu kaucya rzeczona z pod węzła kaucyjnego uwolniona i spadkobiercom zmarłego c. k. wydaną zostanie.

Przemyśl dnia 8 grudnia 1892.

L. 6754 [80 1—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza, że wszelkie wpisy w rejestrach handlowych tutejszego sądu w roku 1893 będą ogłaszane w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ i w „gazecie wiedeńskiej“ „Wiener Zeitung“.

Sanok, dnia 17 grudnia 1892.

L. 7519 [24 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Adama Barszczewskiego, ażeby do spadku po swej siostrze śp. Bronisławie Barszczewskiej, zmarłej w Ryglicach dnia 20 lutego 1892 w przeciągu 1 roku się zgłosił, w przeciwnym bowiem razie spadek ten ze zgłaszającymi się dziedzicami i ustanowionym kuratorem pertraktowany będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Tuchów, 30 listopada 1892.

L. 4780 [23 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Reginę Czuj, iż w sprawie ustnej Jana Czuja a względnie tegoż masy spadkowej przeciw masie spadkowej Pawła Folfasa przez kuratora Tomasza Mateję zastępowanej o unieważnienie pisemnego rozporządzenia ostatniej woli Barbary z Twarogów Czuj z daty Witów 24 lutego 1878, ustanawia dla niej kuratora w osobie Jana Pawlaka z tem, iż jej wolno kuratorowi temu udzielić informacyi lub też innego pełnomocnika sądowi wskazać.

C. k. Sąd powiatowy.

Czarny Dunajec, 29 grudnia 1892.

L. 19401 [8]

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, iż uwidoczniono w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych uchwalone na walnem zgromadzeniu członków Towarzystwa zaliczkowego w Kołomyi w dniu 27 grudnia 1892 odbytem, zwinięcie z dniem 31 grudnia 1892 istniejącego przy powyższem towarzystwie od roku 1883 oddziału zastawniczego i uchylenie całkowite odnoszących się do tego oddziału dodatków do § 1 i ustępu 5 do § 63 statutów.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, 29 grudnia 1892.

L. 18139 [41 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miej. delegowany w Samborze zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Jana Ruczaja, że równocześnie dozwolił intabulacyi egzekucyjnego prawa zastawu dla wierzytelności Anny z Olbrychtów Ruczajowej w kwocie 1500 zł. wa na należącą do Jana Ruczaja połowę realności wykazem hipotecznym 192 księgi gruntowej gminy Kalinów objętej.

Dla zastępywania Jana Ruczaja w tej sprawie egzekucyjnej ustanowiony został kuratorem adwokat dr. Bryliński w Samborze i temuż kuratorowi imieniem Jana Ruczaja wspomniana uchwała doręczona została.

Sambor, dnia 25 listopada 1892.

L. 221 [77 1—3]

P. dr. Henryk Rosenbusch dotychczas adwokat w Kutach, przesiedlił się z dniem 14 grudnia 1892 do Doliny.

Wydział Izby adwokatów

Sambor, dnia 28 grudnia 1892.

Doniesienia prywatne.

Prawnik

rutynowany pedagog, przyjąłby miejsce nauczyciela na wsi. Łaskawe oferty pod „Akademik, Stanisławów poste restante“.

Obwieszczenie licytacyi. 84

Podaje się do wiadomości, że na dniu 24 stycznia 1893 o godz. 11 rano odbędzie się publiczna licytacya in minus budowy szkoły w Beresce w urzędzie gminnym w Lisku.

Cena wywołania 3324 zł., wadyum 10 prc, które przed licytacyą należy złożyć na ręce przewodniczącego ks. Ładyczyńskiego, plan kosztorys i warunki licytacyi przejrzeć można w kancelaryi parafialnej w Beresce.

Z Rady szkolnej miejscowej

w Beresce, dnia 1 stycznia 1893.

Obrót zboża w Krajowym Składzie Publicznym w Krakowie,

od 1 stycznia do 31 grudnia 1892

	Przyjęto: Krajowe	Transitowe	Razem	Ub. wartość	Wydano: Krajowe	Transitowe	Razem	Ubezp. wart.
	Kilogramów			zł. w. a.	Kilogramów			zł. w. a.
Zapas 1 stycznia 1892	1814907	1879510	3694417	379289				
Styczeń	318227	459513	777740	78260	291025	634372	925395	97700
Luty	624137	218169	842306	90688	657584	524920	1182504	125659
Marzec	927936	149308	1077244	113546	1012617	650442	1663059	177015
Kwiecień	315249	82898	398147	39605	747261	444231	1191496	118806
Maj	451369	121921	573290	53760	724327	432811	1157138	117272
Czerwiec	260219	103670	363889	35192	673998	218949	892947	87392
Lipiec	319461	99749	419210	33525	665344	155203	820547	75876
Sierpień	209416	112474	321890	21622	233770	30909	264679	19224
Wrzesień	153653	238850	392503	36377	138478	103138	241616	22644
Październik	190978	60444	251422	17300	164181	86744	250925	18056
Listodad	223581	118133	341714	33288	135240	71829	207069	23963
Grudzień	289166	183329	472495	49658	143031	151620	294651	30962
Zapas 31 grudnia 1892.					511441	322800	834241	67541
	6098299	3827968	9926267	982110	6098299	3827968	9926267	982110
Zapas 1 stycznia 1893	511441	322800	834241	67541				

91

Krajowy Skład Publiczny w Krakowie.

Obrót poświadczeń składowych (warunków) w krajowym Składzie Publicznym w Krakowie

od 1 stycznia do 31 grudnia 1892 r,

Miesiąc	Wydano: Zboże Sztuk	Kilogramów	Ubezp. wartość zł.	Spirytus Sztuk	H. L.°	Ubezp. wartość zł.	Zwrócono: Zboże Sztuk	Kilogramów	Ubezp. wartość zł.	Spirytus Sztuk	H. L.°	Ubezp. wartość zł.
W obrocie 1 stycznia 1892.	169	1672908	172226	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Styczeń	46	441597	43987	—	—	—	40	410705	41435	—	—	—
Luty	49	477862	50211	—	—	—	66	599346	64616	—	—	—
Marzec	42	419275	44708	—	—	—	61	599486	62434	—	—	—
Kwiecień	22	219873	23795	3	33650	6057	67	693193	72267	—	—	—
Maj	3	29171	2666	—	—	—	51	502957	51397	—	—	—
Czerwiec	—	—	—	—	—	—	32	313641	31881	—	—	—
Lipiec	18	195138	18065	3	33650	6057	32	336496	31628	3	33650	6057
Sierpień	—	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—
Wrzesień	3	24529	5828	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Październik	5	81375	5035	3	33650	6057	2	14550	2328	4	43650	7857
Listopad	1	9893	575	—	—		3	28636	4980	1	10000	1800
Grudzień	1	9998	1200	—	—	—	—	—	—	1	13650	2457
W obrocie 31 grudnia 1892.	—	—	—	—	—	—	5	82309	5330	—	—	—
	359	3581619	368296	9	1 0950	18171	359	3581619	368296	9	100950	18171
W obrocie dnia 1 stycznia 1893.	5	82309	5330	—	—	—						

Krajowy Skład Publiczny w Krakowie. 89

Obrót spiritusu

w Krajowym Składzie Publicznym w Krakowie,

od 1 stycznia do 31 grudnia 1892.

90

	Przyjęto: H. L.°	Ubezp. wartość	Wydano: H. L.°	Ubezp. wartość
Styczeń				
Luty				
Marzec	50907	9145		
Kwiecień	62330	11237		
Maj	28071	5053		
Czerwiec	30144	5425		
Lipiec	9546	1718		
Sierpień				
Wrzesień				
Październik			105317	19116
Listopad			59913	10730
Grudzień			14978	2660
Manko			790	72
	180998	32578	180998	32578

Krajowy Skład Publiczny w Krakowie.

OSTATNI WYNALAZEK

NAJDELIKATNIEJSZE

MYDŁO IXORA

ED. PINAUD

37, Boulevard de Strasbourg, 37

PARIS

Mydło Ixora nietylko się zaleca wykwintnym i trwałym zapachem ale nadto posiada szczęśliwą własność spędzania zmarszczek.

Łagodzi i bieli powłokę ciała i nadaje jej połysk młodzieńczy. Bez przesady utrzymujemy, że mydło to nie posiada równego sobie.

12

Telegram.

Z dniem 1 stycznia 1893 r. otwartą została we Lwowie przy placu Bernardyńskim l. 5 w hotelu Warszawskim

Mleczarnia

która poleca: wyborną kawę wiejską, mleko, słodkie i kwaśne; herbatę, czekoladę i kakao; przytem chleb i kuracyjne pierniki Grahama, bułeczki domowe i chleb żytny parzony na mleku. Poleca też drób tuczony, sery różne, masło deserowe i kuchenne, bryndzę karpacką, miód lipowy, patokę, grzyby suszone itp.

Łaskawym względom poleca się

Marya Komunicka

z Krynicy. 38

Pytanie???

Dla P. T. Rodziców i opiekunów

Co ma robić człowiek honorowy z bardzo zacnej rodziny pochodzący — 40 letni, urzędnik mający dochodu 1800 zł. awans i prawo do emerytury, który po swoich rodzicach odziedziczy **bardzo** ładny spadek — **jeżeli chce się żenić** — a nie może, dlatego że w szczupłem gronie swoich znajomych nie znajduje się odpowiedniej osoby. —

Wymagane są pochodzenie z zacnej rodziny, wzajemne podobanie się, wieku od 25 30 lat, łagodność, wykształcenie oraz posiadanie wiana w kwocie 10 tysięcy które hypotecznie zabezpieczone będzie — lub hypoteczne z ubezpieczone 50 zł. rocznie.

Odpowiedź uprasza uię do 16 stycznia pod adresem: A. L. Z Lwów, poste restante 98

!Stary!

założony w **1870** roku wyłączny

handel herbaty

J. WOHLA

we Lwowie, ul. Sykstuska 6.

poleca Szan. Publiczności

na porę zimową

doskonałą herbatę

chińską, rossyjską i angielską.

Zamówienia uskutecznia się sumiennie i spiesznie. Opakowanie franko. 33

Mariacelskie krople żołądkowe

sporządzone w aptece pod Aniołem Stróżem

C. Brady w Kromieryżu (Morawa),

stary i znany środek leczniczy, działający znakomicie przeciw wszelkiego rodzaju chorobom żołądka.

Tylko prawdziwe zaopatrzone są obok umieszczonym znakiem ochronnym i podpisem.

Cena flaszki 40 ct., podwójnej 70 ct.

Składniki są podane.

Prawdziwe **Mariacelskie krople żołądkowe** są do nabycia w

Lwowie apt. Jakób Beiser, Krzyżanowski, dr. Piotr Mikolasch, Jakób Piepes, Zygmunt Rucker, K. Sklepiński, Wewiórski, Tytus Łazowski — w Bełzie apt. Gross — w Bóbrce apt. Balbina Międlicka — w Borszczowie apt. M. Piotrowski — w Brodach apt. Bronisław Witosławski, M. Kulak, W. Landesberg, K. Maryanowski i Sp., H. Grünspann — w Brzeżanach apt. Ad. Durst, Łobos — w Buczaczu apt Kornel Lewicki — w Czortkowie apt. Ludwik Noss — w Dąbrowie u apt. W. Heinca, — w Dolinie apt. F. M. Traufellner — w Glinianach apt. A. Helm — w Gródku apt. J. Hescheles. — w Jezierznie apt. Czemeryński, Zahradnik w Jezierzanach apt A. Kraiński — w Husiatynie apt. Czerski, Piekarski — w Kamionce strum. apt Karol Piepes, Karol Pilewski — w Kopyczyńcach apt. Reder — w Krakowcu apt. Feliks Walczak — w Łopatynie apt. St. Grünfeld w Mielnicy apt. Krokowski — w Mostach wielkich apt. J. Zieliński — w Niemirowie apt. Przedrzymirski — w Pomorzanach apt. A. Aleksiewicz w — Potoku złotym apt Br. Witkiewicz, — w Przemyślanach apt E. Baranowski — w Olesku apt. A. Kofler— w Radziechowie apt. Jaśkiewicz — w Rozdole apt. Lud. Mierzwiński — w Samborze apt. Aleksiewicz, Maresch — w Skale apt. Wojciech Rogalski — w Skolem apt. A. Lechowski — w Sokalu apt. E. Wysoczański — w Stryju apt. Chalbazany, Komorowski — w Tarnopolu apt. Fleischmann, Fr. Jamrógiewicz — w Turce apt. spadkobierców M Piateka, — w Zbarażu apt. J. Kruh — w Zborowie apt. Rappaport — w Złoczowie apt. Petesch, Rappaport — w Żurawnie apt. J. L. Tomaszewski. 19

C. k. uprz.

Galic. akcyjny Bank hipoteczny.

(Wykaz w myśl §. 75 statutów)

Z dniem 31 grudnia 1892 było w obiegu:

4½% listów hipotecznych	zł.	11.470.500
5% listów hipotecznych	„	7.479.700
5% listów hipotecznych permiow.	„	11.728.500
łącznie	„	30.678.700
Asygnacyj kasowych	„	1.975.900

Lwów, 1 stycznia 1893.

Dyrekcya.

(Przedruk nie będzie płacony). 93

Foulard-Seide

— ab eigener Fabrik — zollfrei — 85 kr. per Meter.

bis fl. 3.65 (ca. 450 versch. Dessins u. Farben), sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11.65** p. M. glatt, gestreift, karrirt, gemustert etc. (circa 240 versch. Qualit. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.)
Seiden-Damaste v. fl 1.15—11.65 **Seiden-Ballstoffe** —.45—11.65
Seiden-Grenadines —.85— 7.25 **Seiden-Bastkleider**
Seiden Bengalines 1.20— 6.10 Robe . . 10.50—14.80
Seiden Armüres, Merveilleux, Duchesses etc.
porto- und zollfrei in's Haus. Muster umgehend. Briefe n. d. Schweiz kosten 10 kr., Postkarten 5 kr. Porto.
Seiden-Fabrik G Henneberh, Zürich,
königl. und kais Hoflieferant. 92

Do „Przeglądu", „Gazety Lwowskiej" i „Narodnej Czasopysy"
przyjmuje ogłoszenia wyłącznie
Biuro dzienników i ogłoszeń, Ludwika Plohna, we Lwowie ul. Karola Ludwika 9. 73

Ogłoszenia do wszystkich innych pism krajowych i zagranicznych
po cenach oryginalnych, z możliwie największym opustem przyjmuje
Lwów. Bióro ogłoszeń L. Plohna, ul. Karola Ludwika 9. **Lwów.** 74

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem centa, tłustym petitem 2 centy.
Od 1 stycznia 1893 zaprowadzamy niniejszą rubrykę w inseratowym dziale po 1 cencie słowo drukiem petitowym, po 2 centy od słowa tłustym petitem lub jego miejeca. 62

KASY OGNIOTRWALE
Pate t Polzera & Spółki dostawcy dla wysokiego ck. rządu, kolei żelaznych i domów bankowych poleca **zastępca dla Galicji Simon Degen** we Lwowie, ulica Sykstuska l. **19.** 78

Hamel i Feigl, Lwów, Kopernika 21.
Przy zbliżającym się 69
sezonie budowlanym
polecają
klozety, rury klozetowe, zlewy, zupełne urządzenia kąpielowe dla prywatnych pomieszkań, patentowane hermetyczne zamknięcia kanałowe. zamknięcia wstrzymujące fetory w pissoarach i wodociągach itd
polecają
Hamel i Feigl, Lwów, Kopernika 21.

Nowo otworzony
Skład materyałów aptecznych
Leszka Cukiera 37
we Lwowie, ulica Jagielońska l. 8
poleca po najtańszych cenach
materyały apteczne, środki wzmacniające, Cognac, malagę, wina lecznicze, środki uniwersalne, artykuły gumowe, chirurgiczne i autoseptyczne, perfumeryę francuską i angielską **bardzo tanio.**

Abonament
na wszystkie pisma krajowe i zagraniczne
po cenach oryginalnych
z dostawą do domu lub bez takowej
przyjmuje
Biuro dzienników i ogłoszeń
L. PLOHNA,
ul. Karola Ludwika l. 9, we Lwowie. 72

Krajowy skład publiczny we Lwowie

Obrót w miesiącu grudniu 1892.

I. Zboża. 87

a) Krajowego.

Zapas na dniu 30 listopada 1892	442970 kilogr.	w wartości ubezpieczonej zł.		41722
Weszło w grudniu 1892	443708 —	—	—	52949
Ogółem	886678 —	—	—	94671
Wydano w grudniu 1892	161638 —	—	—	21819
Zapas na dniu 31 grudnia 1892	725040 —	—	—	72852

b) Transitowego.

Zapas na dniu — — — —	— kilogr	w wartości ubezpieczonej zł.		—
Weszło w grudniu 1892	3934 —	—	—	2400
Ogółem	3934 —	—	—	2400
Wydano w grudniu 1892	— —	—	—	—
Zapas na dniu 31 grudnia 1892	3934 —	—	—	2400
Ogólny zapas zboża z d. 31 grudnia wynosi	728974 —	—	—	75252

II. Spirytusu.

Zapas na dniu 30 listopada 1892	117492·33 hektolitrostopni	—	—	25522
Weszło w grudniu 1892	—·— —	—	—	—
Ogółem	117492·33 —	—	—	25522
Wydano w grudnia 1892	37940.— —	—	—	7968
Zapas na dniu 31 grudnia 1892	79552.33 —	—	—	17554

Poświadczenia składowe,
Obrót w miesiącu grudniu 1892.

I. Na zboże

a) Krajowe:

Na d. 30 listopada 1892 było w obiegu	2 sztuk na	19960 kilogr.	—	—	1600
Wydano w grudniu 1892	4 —	38317 —	—	—	2700
Ogółem	6 —	58277 —	—	—	4300
Zwrócono w grudniu 1892	1 —	10045 —	—	—	600
Pozostaje sztuk	5 —	48232 —	—	—	3700

II Na spirytus.

Na dniu 3 listopada 1892 było w obiegu	2 sztuk na	9990 hekto litrstop.	w wart.	ubezp. zł.	2110
Wydano w grudniu 1892	— —	— — — —	—	—	—
Ogółem	2 —	9990 —	—	—	2100
Sciągnięto w grudniu 1892	1 —	4952 —	—	—	1050
Na d. 31 grudnia 1892 pozostaje w obiegu	1 —	5038 —	—	—	1060

Krajowy Skład publiczny dla zboża i spirytusu we Lwowie
połączony ze składem wolnym.

WINA
tylko w doborowych gatunkach, tak krajowe jako też i zagraniczne
poleca 28
JAN LUDWIG
handel win założony w roku 1811.
we Lwowie, ulica Krakowska l. 7.

Senzacyjne.
Tutki nieklejone
„SANITAS"
w niebywałej dotychczas jakości, że **znakomitej** bibułki francuskiej zamówić można przez
Skład komisowy tutek francuskich „Sanitas"
w trafice przy pl. kapitulnym 3
we Lwowie. 94

Jan Ikatowicz
poleca 44
niezawodne i wypróbowane środki kosmetyczne
odszczególnione 10 ma medalami zasługi i 2 ma dyplomami uznania.
MAGNOLINA
skóra popryszczona. szorstka, nierówna i zgrubiała, pod szczególnem działaniem Magnoliny, odzyskuje młodzieńczy wyraz i piękność. Czerwoność nosa i policzków bezpowrotnie ustępuje.
Flakon 1 zł. 50 ct.
ORIENTALINA (pudr płynny)
nadaje twarzy piękną i przyjemną białość, odświeża płeć i konserwuje. Cena 1 zł gąbeczka 10 ct
Białe i piękne ręce!!!
otrzymuje się po kilkurazowem natarciu
KREMEM ROSLINNYM
Słoik 80 ct.
GRYSIK TOALETOWY
do mycia rąk
dla wydelikatnienia zgrubiałego naskórka.
Pudełko 25 ct.
Proszek do czyszczenia paznogci
dla nadania białości, różowego odcienia i pięknego połysku. Pudełko 25 ct
Nabyć można we **Lwowie** w sklepach własnych: ulica Kopernika l. 3, i ulica Halicka róg Boimów **w Krakowie** Sukiennice l. 20. **w Czerniowcach** Rynek l. 2, — oraz we wszystkich pierwszorzędnych sklepach i aptekach.

FILIP HAAS I SYNOWIE
skład fabryczny we Lwowie, ulica Jagiellońska l. 3.
polecają
nowości w materyach meblowych i dywanach, firanki koronkowe, białe i kremowe, portyery, kapy na stoły i łóżka, kocyki flanelowe. skóry angorowe, chodniki wełniane i kokosowe
po nader niskich cenach fabrycznych
Wybór prawdziwych dywanów smyrneńskich i perskich
w różnych wielkościach.
Numer telefonu 500.
(Lwów Impressa) 6

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Werners. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich.